Nr. 262. Czwartek 17 Listopada 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 13 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13 listopada 1881 r. l. 10219/pr. względem wcielenia gmin: Olpiny, Szerzyny, Żurowa i Swoszowa do okręgu c. k. sądu powiatowego w Jaśle, a gminy Swoszowa zarazem do okręgu c. k. Starostwa w Jaśle.

Na mocy rozporządzeń wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 listopada 1881 r. l. 16449 i wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20 października 1881 r. l. 5708/M. J. zostają z dniem 1 stycznia 1882 r.

a) gminy: Olpiny, Szerzyny, Żurowa i Swoszowa wyłączone z okręgu c. k. sądu powiatowego w Brzostku i wcielone do okręgu c. k. sądu powiatowego w Jaśle;

b) gmina Swoszowa wyłączoną z okręgu c. k. Starostwa w Pilznie i wcieloną do okręgu c. k. Starostwa w Jaśle.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik
Alfred hr. Potocki.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 listopada.

Mamy już przed sobą głosy prasy wiedeńskiej o finansowem *exposé* p. ministra dr. Dunajewskiego. Kto przypomni sobie zeszłoroczne głosy w tej samej sprawie a porówna je z dzisiejszemi, spostrzedz musi widoczną a ważną różnicę. Przed rokiem prasa wiedeńska nie wierzyła jeszcze w dłuższą egzystencyę gabinetu hr. Taaffego i głównie po pierwotnych trudnościach w pozyskaniu odpowiedniej osobistości dla teki finansów oczekiwała przesilenia. Już świetne *exposé* zeszłoroczne wskazywało myślącym członkom opozycyi, że rachuba ta jest fałszywą, a kto na niej dalsze widoki opiera, obudzi tylko nową illuzyę. Ale prasa opozycyjna nie dawała jeszcze za wygraną i miała nawet nie bardzo trudne zadanie. Pierwsze *exposé* nowego ministra skarbu zawsze pięknie wygląda, ale niech te frazesy zmienią się w fakta! Tak wołano przed rokiem, czekano na fakta i — rychło się ich doczekano. Całoroczne gospodarstwo państwowe było jednym tylko szeregiem konsekwencyj zasad wypowiedzianych w wywodzie, a jak konsekwentną i umiejętną była akcya p. ministra skarbu, tak pewne i przekonujące są dziś jej rezultaty. To też dziś stanąć mógł już p. minister skarbu nietylko z pociechą i dobremi wróżbami, lecz także z owocami swojej pracy, z zmniejszonym niedoborem i realnemi podstawami dla dalszych usiłowań około przywrócenia zupełnej równowagi w budżecie państwa.

Zmniejszenie niedoboru jest tym razem tak widoczne a tak ugruntowane, że pod względem merytorycznym opozycya skazana jest na milczenie, a jej organa chyba tylko płaskiemi konceptami mogą się wydobyć z przykrej sytuacyi. A bardzo przykrą jest ta sytuacya, bo nietylko przeciw cyfrom i całej rachubie nie da się podnieść żaden zarzut ugruntowany, lecz nawet i w kombinacyach, w horoskopach finansowych, które zawiera *exposé*, nie ma żadnego punktu oparcia do zarzutu poważnego, choćby tylko do zarzucenia zbytniego optymizmu. Właśnie tego wystrzegał się p. minister skarbu w swoim wywodzie, bo nie przyjemne illuzye lecz dokładna znajomość niedostatków stanowi rękojmię, że zamierzona reforma gospodarstwa państwowego doprowadzi do celu. Jeżeli co zarzucićby można p. ministrowi skarbu, to chyba unikanie wszelkich obietnic, które na razie są możliwe, ale jeszcze nie mają niewzruszonej podstawy, i to konsekwentne przyjmowanie za podstawę takich tylko wyników, które już w doświadczeniu z ubiegłych lat mają wszelkie poparcie.

Tego zarzutu nie podniosła prasa opozycyjna, bo to właśnie krzyżuje jej plany. Dla niej dziś pożądanem byłoby albo *exposé* zaznaczające nieuleczalną chorobę finansową państwa, albo z tendencyjnym optymizmem opracowany obraz budżetowy, na którym mogłaby oprzeć swoje zarzuty. *Exposé*, wykazujące rezultaty dodatnie i zapowiadające jeszcze większy postęp nie z fantazyi, lecz na podstawie dokładnego zbadania i ocenienia wyników rachunkowych za lata ubiegłe, stanowi dla opozycyi klęskę polityczną. To też organa jej w swoich opiniach o wywodzie ministra skarbu zdradzają tylko złość bezsilną, niemal desperacką. Jeszcze jeden rok rok takiej gospodarki, jaka obecnie panuje, a obraz finansów nie będzie już wcale podobny do tego, co było przed trzema laty. Nie ma nic groźniejszego dla opozycyi nad tę ewentualność, bo ludność, spostrzegłszy namacalne skutki obecnego systemu, nie da się już prasie obałamucić w ten sposób jak dotąd. Niedaremnie więc wysila się prasa opozycyjna w swoich napaściach na ministra skarbu, który stworzył to niebezpieczeństwo, niedaremnie od przyjścia hr. Taaffego do steru uważała tekę finansów za punkt ciężkości sytuacyi politycznej.

Sprawy krajowe.

(Regulacya rzek galicyjskich).

(§) Techniczne organa rządowe zajęte były w lecie b. r. mozolną pracą ułożenia generalnego projektu uregulowania rzek galicyjskich. Praca ta została niedawno ukończona, a dziś możemy już podać o niej ważniejsze szczegóły.

Generalny projekt obejmuje te przestrzenie rzek galicyjskich, które na mocy rozporządzeń ministerstwa stanu z r. 1862 i 1863 uznane zostały za państwowe, których regulacya zatem ma być podjętą kosztem skarbu państwa. Są to następujące przestrzenie: Wisła od Krakowa aż do granicy kraju pod Zawichostem (213 kilometrów), Dunajec od Zgłobic do ujścia w Wisłę (39 kilometrów), Wisłoka od Mielca do Wisły (19 kilometrów), San od Jarosławia do Wisły (129 kilometrów) i Dniestr od Żurawna do granicy kraju pod Okopami (345 kilometrów). Cała tedy przestrzeń rzek galicyjskich przeznaczona do regulacyi wynosi 745 kilometrów. Doliczyć jeszcze należy 23·4 kilometrów rzeki Przemszy od Stupny do Wisły. Regulacya tej przestrzeni, prowadzona wspólnem kosztem austryackiego i pruskiego rządu, ukończona zostanie w r. 1882 i dlatego nie wchodzi już w zakres dzisiejszego projektu generalnego. Według specyalnych obliczeń dla każdej rzeki z osobna koszta regulacyi wynosiłyby w przybliżeniu: na Wiśle 2,600.000 zł., na Dunajcu 570.000 zł., na Wisłoce 85.000 zł., na Sanie 2,700.000 zł., na Dniestrze 3,167.000 zł., razem tedy 9,122.000 zł., do czego dodać jeszcze należy koszta regulacyi Wisły na przestrzeni 85·5 kilometrów od Krakowa w góry aż do ujścia Przemszy. Koszta te obliczone w osobnym poprzednio opracowanym elaboracie technicznym wynoszą 610.570 złr. Cały zatem wydatek potrzebny na regulacyę rzek galicyjskich wynosi według projektów obecnych 9,732.000 złr., z czego na regulacyę Wisły przypada 3,210.000 zł.

W oznaczeniu ceny materyału i robotnika przyjęte zostały (na Wiśle, Wisłoce, Dunajcu i Sanie) cyfry, jakie wynikały z doświadczeń zrobionych w ciągu 6-letniego prowadzenia robót regulacyjnych. Na Dniestrze, w braku takich doświadczeń, oparto o-

---

11)

WSPÓLNICY

POWIASTKA

przez

AUTORA „KŁOPOTÓW STAREGO KOMENDANTA"

(Ciąg dalszy.)

VI.

Nazajutrz raniutko już zajechał Fridler najętą bryczką po pana Kazimierza, lecz on biedaczysko nie może głowy podnieść z poduszki. Czy skutkiem zaziębienia się wczorajszego, czy też zmartwienia i przykrości, jakich ta sprawa nabawiła szwagra, a której bądź co bądź czuł się promotorem, dostał tak silnej gorączki, że o wyjeździe ani podobna myśleć. Przyszedł pan Stanisław, a widząc co się dzieje, pomimo wczorajszych dąsów zaczął mu sam perswadować, że to dziecińtwo jest martwić się taką rzeczą, która przecież nie zrujnuje nikogo.

— Ale swoja drogą — odzywa się Kazimierz — trzeba koniecznie, żeby tam ktoś pojechał.... Okoniewski dobry człowiek, jednak safanduła, a tam zła wiara czy nie dbalstwo....

— Niech jedzie Fridler....

— Nie, on jest ich totumfackim i faktorem. Ach, trzeba mi było jeszcze tego nieszczęścia, żeby zachorować!... Dreszcze, ból głowy.... łamanie po kościach....

— No — odzywa się na to z widocznym przymusem Stanisław — jeżeli koniecznie trzeba, to ja pojadę, tylko już nie dziś....

— Stasiu, nie radzę ci — dorzuca Wanda — jesteś popędliwy, powiesz coś w gniewie i jeszcze wyniknie jaka awantura....

— Dziecińtwo — przerwie małżonek — przecież jak trzeba, potrafię zimną krew utrzymać. Zresztą, jak zastanowiłem się nad tem, to najlepiej będzie osadzić tam obcego człowieka, a tego niedołęgę sprowadzić do domu.

— Tylko daj mi słowo — odzywa się proszącym głosem Kazimierz — że staremu nie zrobisz żadnej przykrości.... Uważasz człowiek w latach, chciał jak najlepiej....

— Stasiu, daj słowo! — dodaje żona.

— Cóż was u Pana Boga ten Okoniewski tak bardzo interesuje, że każecie mi obchodzić się z nim jak z jajkiem! Wprosił się do nas, protegowaliście go, a ja wam się przyznam, że od pierwszej chwili poznania nie lubiłem go i dotąd nie lubię.... Umysł ograniczony, a interesowny, podejrzliwy, zarozumiały.... No, no, nie róbcie takiej modlącej miny. Dobrze, daję słowo, nic mu nie powiem, niech tylko wraca ztamtąd.... i odczepi się od nas.

Jak nie w smak była ta podróż panu Stanisławowi, to widać z całodziennych przygotowań i krzywień, że tego mu brakuje, to mu będzie niedogodne, w tem zimno, a w tem znowu gorąco itp. Zabrawszy tedy futrzane buty, rewolwer, mnóstwo zapasów do jedzenia, pościel, laskę, parasol i wiele innych przyrządów do podróży, wyjechał na drugi dzień parokonnym fiakrem i bez faktora, albowiem zostawiono Fridlera dla pilnowania owych sześćdziesięciu worków, leżących pod otwartem niebem na kolei. Dał mu tylko adres krewnego swego z sąsiedniego miasteczka, którego po drodze ma ugodzić na dozorcę dalszego odbioru zboża.

Tymczasem jak się dowiedziano u państwa Okoniewskich o chorobie Kazia, zaczęto go serdecznie żałować. Biedna Marynia nie mogła sobie znaleść miejsca w domu. Co chwila pytała się matki o jakieś lekarstwo na przeziębienie, posyłała do apteki, preperowała w kuchni i niosła do mieszkania sąsiadów. Nie skłamię, jeżeli powiem, że regularnie co dziesięć minut migała się jej szafirowa sukienka we drzwiach kuchni państwa Paternackich, a zawsze niosła to filiżankę jakąś z płynem, który przez drogę łyżeczką chłodziła, to szła niby z poleceniem od mamy, żeby tak a tak zażywał pan Kazimierz, to znowu, żeby się nie odkrywał, lub dowiedzieć się, czy mu lepiej, naturalnie zawsze od mamy.

Pani Wanda, która znała się dobrze na tych poleceniach mamy, uśmiechała się, patrząc na zakłopotane oczy dziewczęcia, a ona rumieniła się ponsem i starała się zagadać swoje ambarasujące położenie. Nie mogąc iść do pokoju chorego, bo to dla obcej panny nie wypadało, odprowadzała aż do drzwi panią Wandę niosącą lekarstwo, a po jej wejściu niby to oglądała album z fotografiami, leżące na stole salonu, a rzeczywiście nadstawiała ucho, aby dosłyszeć rozmowę jej z bratem. Drugiego dnia nawet pozwoliła sobie powiedzieć parę słów upomnienia przeze drzwi, a ta pierwsza próba już później coraz się częściej powtarzała.

Choroba pana Kazimierza nie była wcale groźną, więc i my jako nie zakochani w nim, przynajmniej w tym stopniu co Marynia, zostawmy go pod bezpieczną opieką aż trzech dozorczyń i czwartego Tadzia, który przychodził co wieczór bawić go rozmową, a podążmy za naczelnikiem spółki.

Bez przeszkody, z małym przypadkiem pożaru w rękawie od cygara, dostał się do owego miasteczka, gdzie trzeba było zabrać dozorcę do Poręby. Stanął w zajeździe, w którym był także handel win i korzeni z salonem bilardowym, a że to dzień targowy w miasteczku, więc można wyjątkowo dostać śledzia marynowanego lub wędzonej kiełbasy na śniadanie.

Zająwszy miejsce przy stoliku w ciemnym kącie pokoju, kazał sobie podać owego śledzia. Przy innych stoliczkach siedziało także kilku panów, zdaje się obywateli z sąsiedztwa, a koło każdego co najmniej jeden oberwany żyd z leszczynową laską jako faktor i totumfacki odbierający różne rozkazy jaśnie pana.

Obecni rozmawiali głośno podług zwyczaju, nie troszcząc się, czy ich kto obcy słyszy lub nie.

— A już to sąsiedzie dobrodzieju — mówi jeden tłusty, z przystrzyżonemi siwemi wąsami, do drugiego chuderlawego, z czarnym zarostem i skrzywioną miną — trzeba mieć takie szczęście jak ten Jaskuła.

— A bo to jego głowa, to rządca mu tak wszystko myszkuje....

— Niechby i rządca, ale zawsze to szczęście.... Z Porębą już było bardzo krucho, już wisiała licytacya, a powiem sąsiadowi dobrodziejowi nawet ostrzyli sobie na nią zęby niektórzy.

— Któż taki? — pyta ciekawie brunet.

— A któżby jak nie mój szwagier — odpowiada pierwszy.... — On panie dobrodzieju do dwóch rzeczy ma węch.... I wiesz sąsiad dobrodziej, cieszy mię nie to, że się Jaskuła wykręcił, bo za rok, dwa, przyjdzie znowu toż samo, ale że mojemu kochanemu szwagierkowi nos się opuścił, ale to tak mości dobrodzieju, dotąd — kończy, pokazując ręką na piersi.

— I cóż to za jedni tacy dobrodzieje, że go uratowali.... Słyszę, podobno jacyś nowicyusze?...

— Hultaj Fridler zwąchał, że mają pieniądze i ubrał ich — mówi ten gruby, śmiejąc się serdecznie. — Kupili dwa tysiące korcy pszenicy.... Trzeba być osłem panie do-

bliczenia na stosunkach miejscowych. Jako materyał do robót regulacyjnych przyjmuje projekt generalny głównie faszyny. Kamień ma być użyty tylko na Wiśle od Źródeł do Brzegów oraz na Dniestrze, począwszy od Maryampola.

W dzisiejszym generalnym projekcie regulacyi rzek galicyjskich wykazane są także roboty dokonane od r. 1864 kosztem skarbu państwa. Na budowle wodne na Wiśle i jej dopływach wydano do końca r. 1880 razem 2,152.749 zł., a na Dniestrze 340.323 złr., razem tedy 2,493.072 złr. Jeżeli się zestawi roboty wykonane za powyższą sumę z robotami wyliczonemi w projekcie generalnym, to okaże się, że suma żądana obecnie na dokonanie ogólnej regulacyi rzek jest oszczędnie obliczona.

Kiedy ministerstwo stanu w r. 1862 wydało rozporządzenie swoje o regulacyi Wisły kosztem skarbu państwa, przeznaczyło równocześnie na budowle wodne (na Wiśle, Dunajcu, Wisłoce i Sanie) razem tylko 1,080.000 złr. Dotacya ta okazała się niewystarczającą, gdyż od tego czasu skarb państwa wydał dwa razy tyle, a roboty regulacyjne są dopiero w jednej części wykonane. Oznaczenie tak niewystarczającej kwoty pochodziło ztąd, że ministerstwo liczyło wiele na kulturę nadbrzeżnych zarośli, które miały dostarczyć materyału potrzebnego na faszyny. Materyał ten, jak się pokazało, wcale nie dorównał potrzebom i dopiero w ostatnich latach zaczął się podnosić dochód z tego źródła. W r. 1880 wynosił on już 14.000 zł.

Czas, w jakim projektowana regulacya może być wykonaną, zawisł od różnych okoliczności. Przyspieszenie regulacyi Wisły na przestrzeni od Źródeł do Brzegów i Dniestru od Maryampola do Okopów jest możliwe, gdyż nie braknie tam potrzebnego materyału budowlanego, t. j. kamienia. Na innych przestrzeniach obu tych rzek, oraz na Dunajcu, Sanie i Wisłoce trzeba się już liczyć z odległością okolic, z których materyał może być sprowadzany. Szczególnie na Wiśle i Sanie trzeba uwzględnić, że na forsowne prowadzenie robót nie wystarcza znajdujący się w pobliżu materyał faszynowy a sprowadzenie materyału z odleglejszych okolic wpłynęłoby na znaczne podniesienie preliminowanych kosztów. Trzeba zatem podzielić przestrzeń do uregulowania przeznaczoną na grupy długości 30—50 kilometrów i wziąć się do robót stosownie do ich nagłości i zapasów materyału faszynowego. Regulacya Wisły, tworzącej granicę między Austryą a Rossyą od Niepołomic do Popowic długości 188 kilometrów, i regulacya Sanu, który także tworzy granicę na przestrzeni 16 kilometrów od Kuryłówki do Kopek, zawisłą jest nadto w swoim przebiegu od rozmiarów, w jakich rząd rossyjski po swojej stronie przeprowadzać będzie w przyszłości budowle wodne. Szczególnie pod Toniami i Chwałowicami porozumienie się obu rządów w sprawie budowli jest potrzebnem, gdyż powolny tok budowli rossyjskich mógłby sprowadzić znaczne niebezpieczeństwo na budowle austryackie.

Zarośla dostarczające materyału faszynowego zajmują nad Wisłą 3,900 hektarów, nad Dunajcem 1,750 hekt., nad Wisłoką począwszy od Mielca 61 hekt., nad Sanem 2,100 hekt. a nad Dniestrem 600 hekt. Z tej przestrzeni 1,305 hektarów należy do funduszu budowli wodnych. Rocznie uzyskać można nad Wisłą 1,170,000 faszyn, nad Dunajcem 524,700, nad Wisłoką 20,000, nad Sanem 700.000 a nad Dniestrem 150,000. Ponieważ w pobliżu tych rzek znajdują się lasy, które mogą dostarczyć drugie tyle faszyn, więc przypuścić można, że roboty faszynowe dadzą się wykonać w 8—10 latach. Jeżeli się weźmie pod rozwagę jeszcze jeden czynnik, t. j. siły techniczne potrzebne do robót tego rodzaju, to z kombinacyj wszystkich powyższych okoliczności wyniknie, że przeznaczyć trzeba na roboty regulacyjne na Wiśle, Sanie i Dniestrze co najmniej 15 lat, na Dunajcu 10 lat a na Wisłoce 6 lat. Porządek, w jakim przystąpić wypadnie do wykonania robót objętych projektem generalnym, zawisł od wysokości dotacyi, jaką da się corocznie uzyskać ze skarbu państwa.

Aby wypracowany obecnie generalny projekt regulacyi rzek galicyjskich mógł być według wniosku wykonany, potrzebną jest coroczna dotacya w następującej wysokości: dla Wisły 214,000 zł. dla Dunajca 57,000 zł., dla Wisłoki 14,000 zł., dla Sanu 180,000 zł., dla Dniestru 211,000 zł.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 15 listopada.

(*R*) Rzadko się zdarza, żeby już na pierwszem posiedzeniu Izby ławy poselskie tak gęsto były obsadzone, jak wczoraj. Członkowie większości pilnują się, żeby z powodu opieszałości członków stronnictwo nie poniosło klęski. Członkowie opozycyi zgromadzili się w komplecie wiedząc, że jeszcze przed rozpoczęciem prawdziwej parlamentarnej pracy wypadnie im rozstrzygnąć kwestyę, która w ciągu całego lata była przedmiotem rozpraw na zgromadzeniach wyborców, to jest kwestyę połączenia całego stronnictwa w jeden klub, któryby na wzór prawicy wysadził z łona swego komisyę parlamentarną. Dziś wieczór obadwa kluby centralistyczne, każdy z osobna, mają nad tem obradować. Połączenie byłoby nastąpiło z większą łatwością, gdyby nie ta okoliczność, że w zapale agitacyjnym niektórzy przywódcy rzucili hasło obrony narodowości niemieckiej, hasło czcze i niemające podstawy w rzeczywistości, trudne jednak do porzucenia, skoro raz wyrzeczone zostało, pomimo iż dla większości opozycyjnego stronnictwa wielce jest niedogodnem. Większość ta boi się utracić głosy innoplemieńców których bądźto pozór liberalizmu, bądź też nienawiść do szczepu słowiańskiego, zapędziły do klubu lewicy. Ale co większa, czuje wielu członków opozycyi, że w chwili wywieszenia sztandaru narodowego, stronnictwo to zerwie nić długoletniej tradycyi i wyprze się zasady, która niegdyś siłę jego stanowiła, to jest zasady, że liberalizm ma pierwszeństwo przed narodowością. Kilka dni temu przekonanie, że należy wytrwać przy dawniejszem haśle, przemagało w kołach opozycyjnych, ale wczoraj grono mężów zaufania, które zgromadziło się tu pod przewodnictwem Szmeykala z Pragi, podniosło na nowo hasło narodowości niemieckiej i zachodzi pytanie, czy zjednoczenie całego stronnictwa pod tem hasłem będzie mogło przyjść do skutku.

Podczas gdy prezydyum zdawało sprawę z korespondencyi odebranych lub wyprawionych w czasie nieobecności Izby, szmer rozmów prywatnych i wzajemnych powitań zagłuszał słowa prezydenta. Uroczysta cisza nastała, skoro minister skarbu zażądał głosu dla przedstawienia budżetu. Mowa jego dzisiejsza, jasna i potoczysta a pozbawiona wszelkiej oratorskiej barwy, wykazała świetnie, jak dalece ten znakomity mąż stanu umiał zapanować nad ogromem materyału i z jakim hartem duszy, pomimo trudności i zawziętej często acz nieuzasadnionej krytyki, kroczy naprzód drogą raz obmyśloną i ku dalekiej mecie wytkniętą. I dla tych, którzy głównie na drodze oszczędności pragną równowagę w budżecie przywrócić, i dla tych, którzy możebność tej równowagi tylko w podwyższeniu dochodów państwa upatrują, mowa dzisiejsza p. ministra będzie długo pamiętną. W głównych rzeczach mógł on poprzestać na powołaniu słów, które rok temu przy takiej samej wyrzekł sposobności. Stanowisko i zapatrywanie rządu nie zmieniło się w niczem. Tylko wewnętrzny rozkład budżetu zmienionym został znacznie wskutek przestawienia wielu pozycyj z jednego działu do innego, w miarę jak tego dobrze zrozumiane potrzeby administracyi wymagają. Zmiany te utrudniają na pierwszy rzut oka porównanie szczegółowe tegorocznego budżetu z przeszłorocznym. W głównych zaś cyfrach budżet dziś wniesiony przedstawia się, jak następuje.

Ogół wydatków wynosi 470,892.393 zł. to jest o 7,780.000 zł. więcej, niż suma przyzwolona ustawą finansową na rok 1881. Ogół dochodów wynosi 433,082.858 zł. t. j. o 23,437.000 zł. więcej niż preliminowano na rok bieżący. Niedobór w roku przyszłym wynosić będzie 37,809.535 zł. Jeżli zaś, jak słuszność wymaga, od sumy bieżącego niedoboru potrącimy kwotę 10,000.000 zł. potrzebną na wykupno asygnacyj kasowych, jeszcze przez rząd przeszły wydanych, tudzież 5,500 000 zł. przeznaczonych w moc ustawy na budowę kolei przez Arlberg, to okaże się niedobór bieżący w kwocie tylko 22,309.535 zł. Gdy także niedobór bieżący według budżetu na r. 1881 wynosić ma 26,637.310 zł., więc bilans skarbu państwa na rok 1882 jest korzystniejszym o 4,327.775 zł. W przyszłym roku p. minister Dunajewski nie przyrzekał, że dokaże cudu i zniesie od razu niedobór, przyrzekł on tylko, że nie dopuści, aby pod jego zarządem urastał dalej ten chroniczny deficyt, który zastał. Wywiązał się więc świetnie z danego słowa, bo nietylko utrzymał niedobór w granicach dawnych, ale go znacznie pomniejszył, pomimo iż pokryć musi wydatki na sprawy wspólne z Węgrami większe o 3,500.000 zł. i oprocentować rentę papierową na pokrycie zeszłorocznego niedoboru kreowaną, co niebywałego przedtem wydatku w ilości 2,700.000 zł. wymaga. Dodawszy do tych dwóch pozycyj, których wysokość nie zależy od rządu, trzecią podobnej natury, to jest 346.000 zł. jako przyrost wydatków funduszu emerytalnego, pokaże się, że w tych trzech tylko pozycyach wydatkować musi więcej niż w roku bieżącym, o 6,500.000 zł. Gdy zaś pomimo tego niedobór bieżący mniejszym jest od przeszłorocznego o 4,327.775 zł., więc już na pierwszy rzut oka zasługa obecnego rządu na polu gospodarki skarbowej przedstawia się dotykalnie w poważnej cyfrze jedenastu milionów, które przy dawnym trybie gospodarowania byłyby w jakiejkolwiek formie zaciężyły na kontrybuentach.

Niepodobna mi dziś już zapuszczać się w szczegółowy rozbiór któregokolwiek działu budżetu, nie mając przed sobą dat bardziej szczegółowych od tych, które minister w Izbie wymienił. Pozwólcie mi jednak zwrócić uwagę waszą na znaczny przybytek dochodów, który świadczy, jak dalece siła produkcyjna w monarchii, a w ślad za nią także konsumcya wzmogła się i jeszcze ciągle się wzmaga. Pomijam podatki bezpośrednie, z których rząd w porównaniu z rokiem przeszłym spodziewa się o blisko półtora miliona więcej. Właściwą miarą dobrobytu i ruchu przemysłowego są podatki pośrednie. Owoż z porównania pierwszych trzech kwartałów roku bieżącego z takimże okresem roku przeszłego okazuje się, że podatek od piwa uczynił więcej o 1,377.000 zł. dochód ze sprzedaży soli powiększył się o 324.000 zł., z tytoniu o 1,379 000, ze stempli o 456.000 zł., podczas gdy loterya, która właściwie jest opodatkowaniem rozpaczy i według wielolelnich doświadczeń tem większy dochód przynosi, czem cięższe czasy dla ludności nastają, uczyniła w pierwszych trzech kwartałach bieżącego roku mniej o 850.000 zł. niż w pierwszych dziewięciu miesiącach roku poprzedniego.

W drugiej połowie przemówienia swego p. minister wskazał, w jaki sposób niedobór budżetem wykazany, będzie w rzeczywistości do minimalnej cyfry zredukowanym, jeźli wnioski rządowe, które zapowiedział, przez Izbę przyjęte zostaną. Dziś napomknę tylko, że w rewizyi taryfy cłowej, w reformie podatku domowego i zarobkowego, w reformie opłaty od wyrobu gorzałki rząd spodziewa się znaleźć źródła dochodów do powyższego celu wystarczające. O tem jednak, równie jak o zapowiedzianej reformie etatu emerytalnego i o komisyi do zbadania możebnych w administracyi uproszczeń i zaoszczędzeń, na której to komisyi ustanowienie Najj. Pan przed dwoma dniami Najwyższe zezwolenie udzielił, napiszę wam w liście najbliższym.

Wiedeń, 15 listopada.

(*R*) W pobieżnym poglądzie na budżet, który wam zaraz pod świeżem wrażeniem mowy p. ministra przesłałem, znaleźliście cyfry, które wskazują na wzrost produkcyi i konsumcyi, to znaczy na wzrost dobrobytu monarchii. W uzupełnieniu tego obrazu podaję dziś jeszcze te cyfry, które bezpośrednio dowodzą, że w równej mierze powiększył się także ruch interesów i obrót towarów. Oto dochody z poczt i telegrafów preliminowane są o 2,100.000 zł., z ceł o 1,800.000 zł. wyżej, niż przeszłego roku, a na subwencye dla kolei żelaznych preliminuje rząd, w skutek coraz wzmagającego się na nich ruchu i przybytku własnych dochodów, mniej o przeszło 800.000 złr. Chociaż jednak źródła dochodów skarbowych same przez się obficiej płyną, niż dotychczas płynęły, nie można przeceniać tego przyrostu dochodów, nie można spodziewać się, że tym jedynie sposobem wypełnioną zostanie luka między ogółem potrzeb a ogółem przychodu. Już w przeszłorocznem swem przemówieniu minister powiedział, że oprócz tej jednej drogi widzi przed sobą jeszcze dwie inne, których pominąć nie można, chcąc dojść do upragnionej równowagi w budżecie: drogę oszczędności w wydatkach i drogę reformy podatków i w ogóle przychodów skarbowych. Pod pierwszym względem rząd baczną zwrócił uwagę na ciągły wzrost wydatków na emerytury i na zaopatrzenie wdów i sierót. W każdym roku okazuje się, że wydatek wzrasta o krociowe sumy, a pomimo to zewsząd odzywają się skargi, że wdowy i sieroty po urzędnikach cesarskich zaledwie wyżyć mogą z tego zaopatrzenia, jakie im według ustaw należy. Rząd zajął się dokładnem rozpatrzeniem tej kwestyi, zebrał bogaty materyał w państwach ościennych i spodziewa się, że za kilka miesięcy będzie w stanie przedstawić Izbie wnioski, dążące do tego, iżby nienaruszając praw nabytych powstrzymać wzrost wydatków funduszu emerytalnego, a zaopatrzenia dla wdów i sierót ulepszyć, wciągając w pewnej mierze do udziału tych właśnie, którzy sami lub których rodziny korzystać mają z owego ulepszenia. Dalszej oszczędności rząd zamierza szukać w uproszczeniu administracyi państwa. Z otwartością, cechującą umysł wyższy, minister powiedział, że po inicyatywie wychodzącej wyłącznie z łona biurokracyi nie można się w tym kierunku wielkich spodziewać skutków. Ludzie wdrożeni w pewne tory postępowania, nawykli do pewnych urządzeń, niełatwo dają się skłonić do szukania nowych dróg i z pewną obawą patrzą na powstawanie nowych instytucyj. Dlatego rząd umyślił zwołać w tym celu komisyę, złożoną z mężów niezawisłych i bezstronnych, powołanych z poza sfer rządowych, a projekt takiej komisyi 12 b. m. otrzymał przyzwolenie cesarskie. Pod drugim względem minister skarbu przypomniał, że rząd nigdy nie wyrzekał się myśli przeprowadzenia reformy, zagajonej jeszcze pod rządami ks. Auersperga. Rząd się tylko zbytniego a dla sprawy szkodliwego pospiechu wypierał i dotychczas wypiera. Za zgodą parlamentu otworzyło się już jedno źródło nowe dochodu w opłacie od wyszynku trunków. Według myśli rządowej źródło to miało dostarczać rocznie najmniej półtora miliona. W skutek zmian uchwalonych przez obiedwie Izby nie można się na teraz spodziewać większego z tej opłaty dochodu, jak 800.000 zł. Ale z postępem czasu dochód ten niewątpliwie się podniesie. Z reformy podatku domowego rząd spodziewa się przybytku w dochodach na teraz o 1,200.000 zł., a po upływie peryodu przejściowego o przeszło 2 miliony. Gdy projekt ustawy o należytościach skarbowych nabierze mocy obowiązującej, rząd obiecuje sobie z tego źródła dochodu większego o 4 miliony. W najbliższej przyszłości rząd wniesie projekt rewizyi taryfy cłowej na który rząd węgierski także się już zgodził. Rząd liczy na to, że z tego źródła przybędzie mu 8 milionów rocznie. Reforma innych podatków, zarobkowego i dochodowego, przeprowadzona mianowicie w tym kierunku, aby ci, którzy ich dotąd nie płacą, nie mogli się od nich usuwać, a nakoniec reforma opłaty od gorzelni, uzupełniają program rządowy, obiecują dostarczyć skarbowi najmniej 5 milionów. Reformę podatku zarobkowego, która drobnym przemysłowcom ulgę przyniesie, p. minister już

---

brodzieju, żeby z Poręby kupić i dać z góry pieniądze za tyle pszenicy, kiedy tam jak Poręba Porębą, nigdy połowy tego nie zbierali....

— Słyszałem, że mają ładny urodzaj, chwalił się rządca....

— Śmiej się z tego, kochany sąsiedzie.. . Ja o granicę. to wiem każdą kopę, jak ją zwozili, a groszku i kąkolu to pół na pół.... Nie było za co wypleć w swoim czasie, potem przyszła susza i basta....

— Jednak proszę łaskawego sąsiada dobrodzieja — odzywa się ten czarny jegomość — mogą sobie napytać biedy....

— Jakiej?... Kontrakt napisał rządca o k o ł o, rozumiesz sąsiad dobrodziej, o k o ł o, to jest bardzo szerokie wyrażenie....

— No, ale pieniądze trzeba zawsze oddać....

— Zapytaj kiedy?—zaśmiał się zagadnięty, spoglądając w oczy drugiemu. -- I w tem cała sztuka.

— Będą go procesować....

— Wielka rzecz dla Jaskuły.... Mało ich to ma! Słyszę, płaci adwokatowi już rocznie... Zahypotekują na Porębie i muszą czekać z małym procentem.... Ot, w tem głowa i interes, a tymczasem spłaciło się Brünera i mojemu szwagrowi figa....

Można sobie wyobrazić położenie naszego Stanisława, kiedy słuchał takiej rozmowy. Skóra mu ścierpła na całem ciele, ręce mimowoli zacisnęły w pięście, a z oczu strzelały pioruny. Lecz nie na tem jeszcze koniec, bo właśnie w tej chwili pokazał się trzeci, małego wzrostu, z twarzą okrągłą i czerwoną jak jabłuszko. Nowoprzybyły ubrany jest w krótki kaftan z wielkim lisim kołnierzem, który żółci się na nim, jakby obsypany był jesiennemi liściami klonu.... Nie chce usiąść na zaproszenie tamtych, tylko drepce wciąż drobnemi nóżkami i zaciera ręce....

— Coż to sąsiedzi łaskawi tak na sucho.... warto by się co napić.... Zima jakoś wcześnie bierze, hę? — mówi nowoprzybyły.

— Albo oni tu mają co dobrego!

— Jest tu jeden zieleniaczek wcale dobry, tylko jeżeli jeszcze nie wypili....

— A któż funduje? — pyta ów chuderlawy.

— Kto? — mówi stojąc na środku ów do jabłuszka podobny, wskazując palcem na swoje piersi — Ja panowie dobrodzieje, ja, Jacenty Rozturchała, do usług....

— A to zkąd ci się wzięła taka hojność? — rzecze ów starszy.

— Wiedźcie o tem, że dwa dni temu sprzedałem wełnę....

— Starą?

— Ale gdziebym ja tam dotrzymał starą do tego czasu — nową, z przyszłorocznej strzyży....

— Jeszcze wełna na baranie, a już szlachcic pije na nię — zawoła siwy.

— I po czemu?

— Trzydzieści pięć za kamień — mówi figlarnie zasłaniając sobie pół twarzy dłonią, jak to czynią aktorzy, kiedy mówią na stronie.

Obaj słuchający zerwali się z krzeseł.

— Słuchaj Jacusiu, nie żartuj.... Twoja wełna najwyżej dwadzieścia dwa reńskie za kamień.

— Dali, zapłacili, coż robić — odpowiada z miną niewiniątka.... Hej hej Pawełek! — woła do sklepu — Przynieśno butelkę zieleniaku tego, co to wiesz — rozkazuje pobrudzonemu i rozczochranemu wyrostkowi, który się zjawił na to wołanie — Ty, uważasz mi smyku, to samego, bo za okno wyleję....

(Ciąg dalszy nastąpi.)

za kilka tygodni obiecuje Izbie przedstawić. Reforma opłaty od wyrobu wódki jest już od dłuższego czasu przedmiotem porozumiewania się z rządem węgierskim, i dotąd jeszcze z tego przygotowawczego stadium nie wyszła. Suma kwot powyż wymienionych wyniesie około 17 milionów, nie wystarczy więc jeszcze sama przez się do pokrycia całego niedoboru. Ale już w przeszłym roku znalazł się rząd w tem korzystnem położeniu, że nie potrzebował użytku robić ze wszystkich przyznanych mu kredytów. Stan gotówki w kasach rządowych był tak pomyślny, że z tej gotówki można było użyć 3,500.000 zł. na wydatki, które za pomocą pożyczki miały być pokryte. Obecnie jest w kasach rządowych znowu tyle gotówki, że rząd ma nadzieję, spłatę asygnacyj kasowych w ilości 10 milionów opędzić z zapasów własnych. Gdyby więc parlament, rzekł minister, wyrzekając się interesów partykularnych a mając jedynie dobro ogółu na oku, rychło i w przychylny sposób załatwił wnioski rządowe, to już w roku 1882 większa część preliminowanego niedoboru znalazłaby pokrycie we własnych zasobach skarbu, i nieznaczna tylko kwota musiałaby być zaciągniętą na targu pieniężnym.

Już to krótkie streszczenie obszernej mowy ministra pokazuje wam, jak wielkiem i jak trudnem jest zadanie, które Rada państwa ma rozwiązać na bieżącej sesyi. Rząd zrobił swoje, a teraz będzie rzeczą parlamentu zużytkować jak najrychlej ten bogaty materyał, który przez rząd dla niego przygotowanym został. Najcięższem zaś będzie zadanie większości. Opozycya bowiem, rozjątrzona ciągłem niepowodzeniem, zdaje się że już do reszty traci uczucie patryotyzmu i przed niczem się nie wzdrygnie, czemby nienawiść swoją do rządu zamanifestować mogła. W tych dniach noszono się w kołach opozycyjnych z myślą oświadczenia przy pierwszem czytaniu budżetu, że opozycya nie przyjmie żadnego udziału w rozprawach budżetowych, bądź to w pełnej Izbie, bądź też w komisyi. Podobno na ten raz jeszcze odstąpiono od tego zamiaru ze względu wyborców, którzy takiej taktyki, takiego bezowocnego strejku pewno zrozumiećby nie mogli. Ale okoliczność, że taka myśl powstać mogła, okazuje, do jakiego stopnia doszła u nich gorączka opozycyjna. Regulamin czynności daje im pole do wielu szykan, za pomocą których mogą wstrzymywać i opóźniać pracę większości, udaremniać jej lojalne i patryotyczne usiłowania. Trzeba będzie żelaznej po stronie większości energii, aby przewidziany z tamtej strony opór w żmudnej i codziennej walce przełamać. Może jednak ta nieuchronna walka zwiąże ściślejszym jeszcze węzłem szeregi większości i sprawi to, do czego wzywał minister, sprawi usunięcie zgubnego partykularyzmu, który pomimo zgodności w zdaniach politycznych, w ciągu przeszłorocznej sesyi na polu materyalnem tak nieraz dotkliwie czuć się dawał w szeregach większości.

Rada państwa.

Podajemy w dosłownym przekładzie z stenogramu mowę JE. pana ministra **Dunajewskiego**, mianą na posiedzeniu Rady państwa z dnia 14 b. m.

Pozwalam sobie przedłożyć wys. Izbie projekt ustawy finansowej wraz z preliminarzem budżetu na r. 1882. Co się tyczy tedy najważniejszych wyników preliminarza, wynika, że na r. 1882 wszystkie wydatki są obliczone na 470,892.393 zł. austr., wszystkie dochody wynoszą 433,082.858 zł., a więc cały niedobór 37,809.535 zł. Z tej liczby wyłączyć trzeba sumę 10 milionów na umorzenie płatnych w r. 1882 asygnat skarbowych, dalej sumę 5.500.000 zł. na budowę drogi żelaznej Arletańskiej; po straceniu tych liczb pozostaje niedobór 22,309.535 zł. Niedobór roku 1881 łącznie z kredytem dodatkowym na szkołę rękodziel, rysunków i tkactwa w Wiedniu był obliczony na 53,487.310 zł. Straciwszy z tej sumy ogólnej wykupione wówczas asygnaty skarbowe w ilości 20,600.000 zł. i dalej zaliczki na budowę dróg żelaznych i na budowle w ilości 6,250.000 zł., wypada cały niedobór r. 1881 na 26,637.310 zł. Niedobór preliminowany na r. 1882 jest przeto o 4,327.775 zł. korzystniejszy. (*Brawo z prawicy.*)

Gdy zaś ogólną sumę wydatków *brutto* rozłoży się na jej cząstki najważniejsze, pokaże się, że wydatki *brutto* wynoszące 470,892.393 zł. w porównaniu z wydatkami r. 1881, wynoszącemi *brutto* 463,133.304 zł., na r. 1882 są większe o 7,759.000 zł., a mianowicie najważniejsze liczby, które pozwalam sobie przytoczyć, są następujące:

Przy kosztach wysokiej reprezentacyi państwa preliminuje się 15,000 zł. więcej, bo delegacya następna zasiadać będzie w Buda-Peszcie. Przy wydatkach wspólnych nie ma chwilowo przewyżki z ceł, lecz jest niedobór w ilości 3,908,460 zł. w skutek wzmagania się restytucyj podatków spożywczych. Dalszym skutkiem jest i to, że kwota, która na wydatki wspólne przypada na naszą część monarchii, przez niedobór z ceł wzrosła o 3,216,756 zł. Oprócz tego kwota przypadająca na naszą część monarchii podnosi się wskutek braku przewyżki dochodów z ceł w porównaniu z rokiem poprzednim o 2,585,945 zł. Nakoniec wydatki budżetu wspólnego według wniesionego do delegacyj preliminarza są większe od wydatków na rok 1881, a ztąd musi nasza część monarchii ponosić 1,514,607 zł. więcej, tak, że nasza kwota na wydatki wspólne w porównaniu z kwotą r. 1881 podwyższa się znacznie, bo o sumę 7,117,308 zł. Do tego przybywają jeszcze kredyty dodatkowe na wydatki wspólne, które także będą pewnie większe niż w roku poprzednim, przyczem pozwalam sobie nadmienić, że co się tyczy liczb dla budżetu wspólnego, użyłem projektu rządu wspólnego i muszę dopiero czekać uchwał delegacyj, by w toku obrad budżetowych sprostować te liczby.

Większy jest dalej wydatek przy radzie ministrów, a to o 144,000 zł. głównie z powodu przeniesienia telegraficznego biura korespondencyjnego na ten etat i z powodu adaptacyi budynku dla trybunału administracyjnego.

Przy ministerstwie spraw wewnętrznych jest wydatków mniej o 364,603 zł. a to dla tego, że nie ma już kosztu popisu ludności, że przeniesiono prace konceptowe przy krajowych władzach szkolnych i koszta zakładu weterynaryi we Lwowie na etat ministerstwa oświecenia, że dalej przeniesiono niektóre fundacye i dopłaty na etat kasowości ogólnej. Nadto przy tytule „epidemie i epizootye“ są niejakie oszczędności.

Ministerstwo obrony krajowej ma potrzeby mniejsze o 659.689 zł., a to, gdy się pominie przeniesienie opłaty dla taksy wojskowej w ilości 1,142 530 zł. na kasowość ogólną, głównie z powodu ćwiczeń trzytygodniowych w r. 1882.

Przy ministerstwie oświecenia i spraw duchownych najważniejsze są liczby następujące: Przy kierownictwie centralnem jest koszt większy o 30.825 zł., a to z tej przyczyny, że wydatek na szkoły przemysłowe przeniesiono z ministerstwa handlu na ministerstwo oświecenia, a potem, że drugą połowę subwencyi dla technologicznego muzeum przemysłowego pomieszczono wyłącznie przy tym etacie ministerstwa oświecenia. Przy wydziale spraw duchownych jest wydatek mniejszy o 15 000 zł. przez redukcyę rachunku budowli; przy oświacie jest wydatek większy o 497.000 złr. w skutek większych potrzeb na szkoły najwyższe i średnie, dalej na specyalne zakłady naukowe wobec zmniejszenia przy dziale wydatków nadzwyczajnych na budowle przy szkołach średnich.

Przy administracyi finansowej jest koszt mniejszy o 147.250 zł., a mianowicie pokazuje się przy regulacyi podatku gruntowego ze względu na stan prac odnośnych zapotrzebowanie mniejsze o 310.000 złr.; natomiast musiały przy kierownictwie centralnem, kierujących władzach finansowych, administracyach podatkowych i przy straży finansowej w skutek niepodobieństwa przeprowadzenia nakładanych przez lat kilka 5cio do 6cio-procentowych interkalaryuszów wynikać większe żądania. Ponieważ z zamknięcia rachunków z kilku lat pokazało się, że preliminowanej sumy nigdy trzymać się nie było można, lecz w interesie służby zawsze ją przekraczać było trzeba, przeto rozporządzono, aby wedle rzeczywistej wynikłości pomieścić preliminarz w tej części budżetu. Przy kasowości ogólnej jest wydatek większy o 1.236.001 zł., przedewszystkiem w skutek przeniesienia opłat taksy wojskowej w ogólnej ilości 1,142.000 złr., a potem w skutek objęcia preliminarzem pewnej sumy na odprawy dla pewnego przedsiębiorcy budowniczego, co szczegółowo umotywuje się dopiero przy obradach. Przy cłach jest wydatek większy o 10,637 000 złr., przy podatku spożywczym o 2,861.320 złr. na wyrównanie restytucyj podatku spożywczego z rządem węgierskim. Przy soli jest zapotrzebowanie większe o 98.000 złr. dla skompletowania zapasów; przy tytoniu mniejsze o 945.900 złr., bo zamierza się zakupić mniej liścia tytoniowego w granicach monarchii. Przy mennictwie jest wydatek mniejszy o 54.000 złr., z powodu wybicia mniej monety miedzianej.

Przy ministerstwie handlu i przemysłu całe wydatki są mniejsze o 278.215 zł. Naprzód ubywa zaliczka na budowę drogi żelaznej z Bozen do Meranu w ilości 750.000 zł., dalej przenosi się wydatki na szkoły przemysłowe i na technologiczne muzeum przemysłowe do etatu oświecenia w ilości 273.000 zł., tak samo telegraficzne biuro korespondencyjne do budżetu prezydyum rady ministrów w ilości 94.000 zł. Wyłączywszy trzy te kwoty, otrzymalibyśmy zapotrzebowanie większe o 839.000 zł., między któremi mianowicie wspomnieć należy o wyższych wydatkach na regulacyę Narenty, dalej o wydatkach na poczty i telegrafy, przyczem jednak zaraz z góry nadmienić trzeba, że jak się pokaże później przy liczbach dochodów, można preliminować znaczną podwyżkę dochodów właśnie przy pocztach i telegrafach.

Przy ministerstwie spraw rolniczych jest zapotrzebowanie mniejsze o 94.590 zł. Przedewszystkiem ubywa zaliczka dla kultury krajowej na Bukowinie w ilości 200.000 zł., dalej ograniczono wydatki na górnictwo w Brixlegg, Cilli i Idryi; natomiast potrzeba więcej na skarbowe zakłady stadnicze i na lasy i dobra, przy których zamierza się większy wydatek na wyrąbanie drzewa opałowego i porządkowego.

Przy ministerstwie sprawiedliwości jest wydatek mniejszy o 219.000 zł. Najgłówniejsze przyczyny tego są: redukcya rachunku na budowle, bo pałac sprawiedliwości wymaga nakładu o wiele mniejszego, dalej zakłady karne ograniczenia wydatków doznały, podczas gdy koszta sądownictwa karnego wedle wynikłości lat poprzednich podwyższyły się.

Przy etacie emerytur jest wydatek większy o 346.900 zł. preliminowany, a mianowicie wskutek okoliczności, że w roku ubiegłym w różnych kategoryach sług państwa właśnie większą liczbę emerytur, zaopatrzeń, płac wdowich i sierocych trzeba było wyznaczyć.

Przy subwencyach i dotacyach jest wydatek mniejszy o 837.497 zł. To mniejsze zapotrzebowanie przypada po największej części na subwencye zakładów komunikacyjnych. Przy tych zakładach wynosi mniejsze zapotrzebowanie 804.300 zł., właśnie wskutek spodziewanego pomyślnego wyniku ruchu.

Przy długu publicznym mniejsze zapotrzebowanie wynosi 7,902.556 zł., bo w roku 1881 trzeba wykupić 20,600.000 zł. asygnat skarbowych, podczas gdy w roku przyszłym mamy do wykupienia 10 milionów. Dalej zmniejszają się procenta od długu administracyjnego o sumę 513.900 zł., a przyrastają procenta od 5-procentowego długu publicznego w ilości 2.717.390 zł. do przyzwolonej dla niedoboru zeszłorocznego emisyi renty. (C. d. n.)

SPRAWY MONARCHII

Przedłożony na wtorkowem posiedzeniu przez ministra dr. Pražaka projekt kodeksu karnego o zbrodniach, przestępstwach i przekroczeniach jest dalszym ciągiem i zakończeniem dotychczasowych prac, podjętych na tem polu. Dnia 7 listopada 1874 przedłożył rząd Izbie deputowanych projekt kodeksu karnego a Izba dla przedyskutowania go wybrała komisyę, która, odbywszy 108 posiedzeń, ukończyła dnia 26 lipca 1877 poruczoną jej pracę. Pierwotnie przedłożony projekt ustawy wprowadzającej został cofnięty przez rząd skutkiem narad komisyjnych i później dopiero wniesiony w zmienionej i uzupełnionej formie; komisya odbyła nad nim jedenaście posiedzeń, z których ostatnie przypadło dnia 10 kwietnia 1878 r. Prócz tego obradowała komisya nad wniesionym równocześnie projektem ustawy, modyfikującej postanowienia kodeksu karnego, dla pogodzenia go z ustawami zasadniczemi. O uchwałach komisyi referent złożył sprawozdanie, w którem zostały umotywowane zmiany, poczynione przez komisyę w projekcie rządowym.

W chwili rozwiązania d. 22 maja 1879 Izby deputowanych przedłożenia te nie były jeszcze przedmiotem obrad pełnej Izby. „Rząd obecny poczuwał się do obowiązku — powiedziano na wstępie umotywowanego wywodu — wziąć pod należytą rozwagę dalsze traktowanie reform prawa karnego poruszonych w tem przedłożeniu, a uznając na równi z poprzednim rządem potrzebę reform i uważając obraną dotychczas drogę za właściwą i prowadzącą do celu, czuł się w obowiązku dołożyć wszelkich starań, aby przerwane dzieło doprowadzić do pożądanego skutku. Dlatego też rząd uważał, iż będzie korzystnem dla sprawy, jeśli nietylko uczyni należyty użytek z prac przedsięwziętych w tym kierunku przez komisyę parlamentarną, lecz przedłożenie swoje tak opracuje, aby Rada państwa mogła już przystąpić od razu do pracy nad zupełnie organiczną całością. Odstąpiono przeto od zamiaru wypracowania nowego projektu, jako też od myśli ponownego wniesienia dawniejszego przedłożenia rządowego i oparto obecne przedłożenie rządowe na podstawie projektu wypracowanego przez komisyę Izby deputowanych. Było to rzeczą tem łatwiejszą, że wszystkie ważniejsze i przewodnie zasady kodeksu karnego (z wyjątkiem kwestyi zniesienia kary śmierci) komisya przyjęła po większej części jednogłośnie i bez opozycyi. Okoliczność ta była dla rządu skazówką, aby nie dokonywać w projekcie żadnych takich zmian, które mogłyby zakwestyonować zasady przyjęte i uchwalone przez komisyę.

„Tak tedy nowe przedłożenie jest wprawdzie reprodukcyą projektu wniesionego r. 1874 w formie przedłożenia rządowego, jednak z uwzględnieniem większej części tych zmian, jakich przyczyniła w nim komisya parlamentarna, niemniej z dodaniem niektórych, bynajmniej nielicznych nowych zmian, poczynionych częścią w pierwotnem przedłożeniu rządowem, częścią w uchwałach komisyi, a które wydały się koniecznie potrzebnemi. W obu kierunkach jednakże przedłożenie powodowało się taką wstrzemięźliwością, że może być słusznie uważane jako ujęcie w całość organiczną pracy dokonanej przez komisyę Izby deputowanych. Postępując w ten sposób, rząd ma nadzieję, iż dadzą się ominąć liczne trudności, z jakiemi połączone jest uchwalenie obszerego kodeksu karnego.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Nowi ministrowie francuzcy.)

Podajemy niektóre szczegóły biograficzne o członkach nowego ministerstwa republiki francuskiej.

Podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, dawny przyjaciel Gambetty, Eugeniusz Spuller, urodził się w roku 1835 w Seurre i po ukończeniu szkół średnich zapisał się w uniwersytecie na wydział prawny, który ukończył z odznaczeniem. Znany jest jako biegły jurysta i zdolny publicysta. W roku 1870 dostał się z Paryża balonem wraz z Gambettą do Tours i brał potem w tem mieście i w Bordeaux czynny udział w rządzie obrony narodowej w ciągu całej wojny francusko-pruskiej. W listopadzie r. 1871 założył wspólnie z Gambettą dziennik *République Française*, którego był redaktorem przez lat kilka. Od r. 1876 był reprezentantem Paryża w Izbie deputowanych, gdzie zwrócił powszechną uwagę, jako stały sprawozdawca budżetu ministerstwa spraw zagranicznych. Odtąd uchodził za powagę w kwestyach odnoszących się do polityki zagranicznej.

Minister spraw wewnętrznych Waldeck-Rousseau jest synem byłego deptowanego opozycyi monarchicznej, urodzony w roku 1846. Jest on adwokatem, został po raz pierwszy wybrany deputowanym Izby z pierwszego okręgu wyborczego miasta Rennes d. 6 kwietnia 1879 r. Waldeck-Rousseau jako deputowany zajął miejsce w Izbie na ławach stronnictwa unii republikańskiej i w swoim czasie wniósł projekt reformy sądownictwa francuskiego, któremu powszechnie przyznano wielką wartość. Pomiędzy młodszą generacyą deputowanych stronnictwa republikańskiego poczytywany jest za najdolniejszego.

Jednym z najwybitniejszych członków nowego gabinetu jest minister oświecenia Paweł Bert. Głośnym on jest więcej jako uczony fizyolog niż jako polityk, lubo i na tem polu złożył dowody niepospolitego talentu; znany jest zresztą z prawości charakteru. Paweł Bert urodził się w r. 1833 w Auxerre, studya wydziału medycznego ukończył w Paryżu i otrzymał w r. 1863 promocyę jako doktor medycyny, a w r. 1866 promocyę doktora umiejętności przyrodniczych. W 1867 roku został mianowany profesorem fakultetu medycznego w Bordeaux a następnie, skoro prace jego, jako uczonego, zyskały uznanie, ofiarowano mu katedrę ogólnej fizyologii na fakultecie medycznym w Paryżu. Na arenę polityczną wystąpił Paweł Bert dopiero w r. 1870. Został on w roku wspomnianym mianowany generalnym sekretarzem prefektury departamentu Yonne, skąd także wybrany został w r. 1874 deputowanym do zgromadzenia narodowego. Należał od pierwszej chwili do stronnictwa unii republikańskiej i brał żywy udział w pracach parlamentu, szczególniej czynny był, gdy szło o kwestye oświecenia publicznego. Był on po kolei przewodniczącym, członkiem, sprawozdawcą i niemal duszą każdej komisyi oświaty. Nie ma prawie ani jednej nowszej ustawy, ani jednego rozporządzenia w sprawach szkolnych, w którychby znaczna część nie była dziełem pracy i zasługi Pawła Berta. W marcu 1876 wybrany został członkiem komitetu prac historycznych i innych towarzystw uczonych, a w końcu w miejsce zmarłego Klaudyusza Bernarda został prezesem towarzystwa biologicznego. W r. 1878 Paweł Bert proponowany był na członka akademii, konserwatyści jednak nie chcieli dopuścić liberalnego uczonego i wybrano Mareya. W ciągu nie wielu lat wydał Bert kilka dzieł gruntownie opracowanych o anatomii i fizyologii, a w *Republique Française* redagował stale fejleton poświęcony części naukowej. Z dążności politycznych znany jest Bert jako zwolennik wyzwolenia wszystkich szkół z pod wpływu duchowieństwa i dla tego w stronnictwie umiarkowanem nie znajdzie poparcia.

Minister sprawiedliwości Teodor Juliusz Józef Cazot, urodzony w r. 1821, wszedł w r. 1879 do gabinetu Freycineta i objął tę samą tekę, którą mu obecnie powierzył Gambetta. Był adwokatem i odznaczył się jako znakomity obrońca szczególniej w procesach politycznych. W r. 1851 z powodu protestu przeciwko zamachowi stanu został internowany w Montpellier, a następnie rozpoczął praktykę adwokacką w Nimes. W latach 1868

i 1869 występował jako kandydat na deputowanego w departamencie Gard, ale nie został wybrany. Po 4 września został generalnym sekretarzem w ministerstwie spraw wewnętrznych i udał się do Tours z Gambettą, z którym razem opuścił służbę publiczną. W r. 1871 został deputowanym departamentu Gard. W zgromadzeniu narodowem przyłączył się do stronnictwa unii republikańskiej i został jej przewodniczącym. W grudniu 1875 mianowało go zgromadzenie narodowe senatorem dożywotnim. W gabinecie Juliusza Ferrego był także ministrem sprawiedliwości.

Minister finansów Franciszek Henryk René Allain-Targé urodzony w r. 1832 w Angers, wystąpił po raz pierwszy w r. 1853 w procesie tajnego stowarzyszenia w mieście rodzinnem. Niezadowolony ze stosunków swego powołania, przesiedlił się w r. 1864 do Paryża, gdzie się ożenił z córką Villemaina i został redaktorem czasopisma *Avenir National*, później zaś wspólnie ze Spullerem i Proustem założył *Révue Politique*. Po rewolucyi wrześniowej został prefektem departamentu Maine-et-Loire, później komisarzem przy korpusie Jauberta a na ostatek prefektem Girony. W zgromadzeniu narodowem głosował za prowadzeniem do ostateczności walki z Niemcami a po zawarciu pokoju w dniu 8 lutego 1871 podał się do demissyi. Ogłosił kilka broszur treści politycznej i należał do założycieli organu Gambetty. Jest stanowczym zwolennikiem wykupna kolei przez państwo.

Minister wojny generał Campenon znany jest tylko z tego, że był dotychczas komendantem piątej dywizyi, załogi paryskiej.

O ministrze marynarki Gaujeard twierdzą Francuzi, że jest zdolnym oficerem marynarki, lubo zasługi jego dotąd nieznane są światu.

Minister rolnictwa Devès jest deputowanym i przywódcą właściwego stronnictwa lewicy. Nie należał nigdy do unii republikańskiej. W swoim czasie był gorącym zwolennikiem Freycineta.

Minister robót publicznych, Teodor Raynal, był dziennikarzem a następnie kupcem. Pochodzi z Francyi południowej i był deputowanym jeszcze za czasów Ludwika Filipa.

Nowego departamentu sztuk i przemysłu ministrem został Antonin Proust, przyjaciel osobisty Gambettty, który w Izbie odgrywał rolę motora jego idei. Przeciwko ustępującemu gabinetowi występował bardzo jaskrawo, ktrytykując politykę zagraniczną gabinetu Ferrego.

Ludwik Adolf Cochéry, minister poczt i telegrafów, zajmował to samo stanowisko w ustępującym gabinecie i przedtem w ministerstwie Freycineta. Urodził się w Paryżu w r. 1820, był adwokatem, w r. 1848 generalnym sekretarzem w ministerstwie sprawiedliwości, z którego po rewolucyi wystąpił i był dziennikarzem. Od roku 1869 jest ciągle depntowanym. Posiada opinię bardzo zręcznego i fachowego w swoim zawodzie.

KRONIKA

— **Towarzystwo lekarskie.** Dnia 5 bm. odbyło się zwyczajne posiedzenie lwowskiego oddziału towarzystwa lekarskiego, na którem dr. Mahl opowiedział przypadek otrucia się fosforem. Następne posiedzenie odbędzie dnia 19 bm. o godzinie 6 wieczór w zwykłem miejscu. Odczytaną zostanie praca: „O kąpielowych uzdrowiskach nad morzem północnem“

— **Walne zgromadzenie** towarzystwa gimnastycznego *Sokół* odbędzie się w piątek dnia 18 bm. o godzinie pół do 7mej wieczór, w sali towarzystwa przy ul. Kurkowej.

(*m*) **Straszne morderstwo** popełniono dziś w nocy w domku parterowym pod l. 19, na placu Chorążczyzny. W domu tym od frontu mieści się szynk „*pod Węgrem*“, a lokal podzielony jest na dwie części. W pierwszej izbie obszerniejszej, do której jest wchód od ulicy, mieści się szynk zastawiony ławkami, stołami i szynkfasem, zkąd wchodzi się przez drzwi oszklone do małej izdebki, która była sypialnią małżonków Zacharyasza i Debory Korkesów, właścicieli szynku tudzież ich pięcioletniej córki, Róży. Zacharyasz Korkes, liczący 62 lat, trzymał zazwyczaj szynk otwarty do późnej godziny, a gdy się goście rozeszli, otwierał drzwi dla przewietrzenia lokalu, sam zaś zwykł się był przechadzać po chodniku celem zaczerpnięcia świeżego powietrza. Dzisiaj w nocy około godziny 2 zawiadomił żołnierz 30 pułku piechoty inspekcyę policyjną, że drzwi od szynku są otwarte, że w lokalu szynkowym rzeczy porozrzucane, w izdebce zaś sypialnej leżą we krwi małżonkowie Korkesowie. Gdy organa policyjne przybyły na miejsce czynu, przedstawił się im okropny widok. W małej izdebce, zastawionej meblami, leżał na podłodze Zacharyasz, którego głowa grzęzła w kałuży krwi, na łóżku zaś żona jego Debora, również krwią zbroczona, podobnie jak jej dziecię, Róża. Deborę i Różę, które dawały jeszcze znaki życia, przewieziono natychmiast do szpitala, Zacharyasza zaś pozostawiono na miejscu aż do nadejścia komisyi sądowej. Delegowana z sądu kryminalnego komisya, złożona z sędziego p. Litwinowicza, zastępcy prokuratora p. Girtlera i lekarzy pp. dr. Feigla i dr Lukasa, udała się przedewszystkiem do szpitala, gdzie zebrała pewne ważne szczegóły od Debory Korkesowej, bardzo ciężko pokaleczonej, tyle jednak jeszcze przytomnej, że mogła dać kilka wskazówek o katastrofie nocnej. Następnie udała się komisya na miejsce czynu, gdzie od świtu gromadziły się tłumy publiczności. Zacharyasz Korkes leżał na środku izdebki na wznak; był całkiem ubrany, z czego wypływa, że nie kładł się jeszcze wcale do snu. W lokalu szynkowym leżało mnóstwo porozrzucanych rzeczy wyniesionych z izdebki. Przy szynkfasie, z którego powyjmował złoczyńca wszystkie szuflady, szukając za pieniądzmi i zabierając takowe, bo nie znaleziono tam ani jednego centa, paliła się lampa; okiennica była zamknięta. W izdebce, w której spoczywały zwłoki Zacharyasza, panował największy nieład. Drzwi od szafy i wszystkie szuflady komody pootwierane a rzeczy z nich porozrzucane po izdebce. Bielizna rozrzucona po podłodze nosi na sobie ślady krwi, jak gdyby złoczyńca wycierał sobie nią ręce. Z powodu, iż Zacharyasz był ubrany, nie podobna było dociec w pierwszej chwili, w które miejsce otrzymał cios śmiertelny, głowa zaś jego, zanurzona w kałuży krwi, jest również tak oszpeconą, że na razie niepodobna było odróżnić na niej rodzaju i miejsca śmiertelnych ciosów. Gdy komisya sądowa przystąpiła do przeszukania odzieży zamordowanego, znaleziono w lewej kieszeni od spodni obok tabakiery drewnianej, okularów i scyzoryka, pugilares skórzanny i takąż sakiewkę. W pugilaresie znaleziono dwa czeki na 600 zł. i kilkanaście zł. gotówki, w sakiewce zaś kilka zł. w srebrze i drobną monetę. Na zwłokach Zacharyasza są ślady szamotania się; palce u rąk są pokaleczone. Wiadomo dotychczas, że było dwóch złoczyńców, do tej chwili jeszcze ich nie ujęto. Jest przypuszczenie, że po godzinie 11 w nocy, gdy Zacharjasz przed udaniem się do snu według swego zwyczaju przechadzał się po chodniku, złoczyńcy zakradli się niepostrzeżenie wewnątrz i dali się zamknąć, a potem rzucili się na swoją ofiarę. Jest słaba nadzieja utrzymania przy życiu żony i córki zamordowanego.

§ **Na poczcie lwowskiej** oddano w październiku roku bież. 236.160 listów prywatnych niepoleconych (między temi 6.199 do adresatów w miejscu); 69.729 kart korespondencyjnych; 9.747 posyłek pod opaską; 7.429 posyłek z próbkami; 69.143 egzemplarzy gazet: 94.993 listów urzędowych; 41.374 listów poleconych; 7.738 przekazów na kwotę 271.243 zł. 23 ct.; 69.713 posyłek wartościowych (między temi 8.749 za pobraniem w kwocie 99.743 zł. 12 ct.) Ogółem 606.026 posyłek, zatem o 4448 mniej niż w październiku r. z. Nadeszło zaś do Lwowa: 169.742 listów prywatnych niepoleconych; 47.934 kart korespondencyjnych; 9.897 posyłek pod opaską; 5.001 posyłek z próbkami; 33.243 egzemplarzy gazet: 39.421 listów urzędowych; 33.473 listów poleconych; 16.211 przekazów na kwotę 249.273 zł. 21 ct.; 40.313 posyłek wartościowych (między temi 1.999 za pobraniem w kwocie 34.213 złr. 11 ct). Ogółem 395.235 przesyłek, zatem o 13 835 więcej niż w październiku r. z.

— **Z artystów Polaków** w Akademii sztuk pięknych w Petersburgu, oprócz wymienionych już: malarza Stefana Bakałowicza i architekta Stefana Szylera, którzy otrzymali wielkie złote medale, pierwszy mianowicie za obraz konkursowy „Błogosławieństwo Dymitra Dońskiego przed bitwą z Tatarami“, drugi za projekt gmachu sądowego, odznaczeni zostali małym złotem medalem Antoni Wójcicki, Miłosz Kotarbiński i Kazimierz Gołębiowski. Nadto Antoniemu Jabłońskiemu, Adolfowi Emerykowi i Stefanowi Szylerowi przyznano stopień architektów 1 klasy, zaś Bakałowicz i Szyler wysłani będą kosztem rządu na lat cztery za granicę dla dalszego kształcenia się. Słowem konkurs tegoroczny w petersburskiej Akademii sztuk pięknych jest prawdziwym tryumfem młodzieży polskiej, która liczebnie stanowi zaledwie 10 prc. ogólnej liczby uczniów Akademii a nagród otrzymała połowę.

— **Drużyna myśliwska** złożona z pp. E. Hoyosa, G. Andrassego, J. Szechenyego, S. Szechenyego i br. G. Gudenusa, powróciła w tych dniach z łowów w Ameryce północnej, z bogatym plonem myśliwskim i naukowym do Pesztu.

— **Marszałek Mac-Mahon** przybył w tych dniach do Wiednia, zkąd udał się do dóbr księcia de Castries, Welehradu na Morawie, na polowanie.

— **Pomnik Proudhona.** Dzienniki paryskie donoszą, że z inicyatywy deputowanego Dyonizego Ordinaire zawiązał się komitet złożony z deputowanych i dziennikarzy francuskich, celem zebrania funduszów na wzniesienie pomnika słynnemu ekonomiście Piotrowi Józefowi Proudhon w rodzinnem jego mieście Besançon.

— **Morderca** kapitalisty Golda w wagonie kolejowym, Lefroy, w zeszłym tygodniu skazany przez sąd londyński na śmierć, ma być stracony d. 29 bm. Obrońca jego wniosł prośbę o ułaskawienie, którą uzasadnił okolicznością, iż zarówno ojciec jak i dziadek skazanego poumierali w zakładzie obłąkanych.

— **Osławiony bandyta** włoski Pietro Ceneri, który przed 15 laty był postrachem prowincyi Emili, a następnie ujęty i zasądzony, umiał uciec z galer do południowej Ameryki, według doniesień z Bolonii znajduje się zaowu w ręku sprawiedliwości i na okręcie *Cristoforo Colombo* odbywa właśnie podróż z powrotem do Włoch. Ceneri ujęty został po zaciętej walce z wojskiem i chłopami w Chile, gdzie dłuższy czas z niemałem powodzeniem prowadził swoje haniebne rzemiosło. W ostatniej tej rozpaczliwej walce zranił dwóch żołnierzy i zabił dziecko, sam też otrzymał wiele ran, a najcięższą od uderzenia karabinem w dolną szczękę, w skutek której nie może ust należycie otworzyć. Mimo ciężkiego skaleczenia zachowywał się tak, że ani na chwilę nie mógł być pozostawiony bez straży. Na okręcie musiano go zamknąć w klatce, okutego w ciężkie kajdany, a majtkowie z nabitemi rewolwerami dniem i nocą stoją przy nim na straży.

— **O wielkiem fałszerstwie** wekslów donoszą dzienniki francuskie. Dnia 10 b. m. zgłosił w marsylskim sądzie handlowym upadłość dyrektor towarzystwa żeglugi parowej na morzu śródziemnem Mathieu Valery. Nim sąd zdołał przeprowadzić dochodzenie, Valery umknął, i wyszło też na jaw, że sfałszował on weksle na kolosalną sumę 3,000.000 franków. Valery, który podobno umknął do Ameryki, miał 150.000 franków dochodu rocznego na wspomnionem stanowisku. Stwierdzono jednak, że w ostatnich tylko 18 miesiącach przetrwonił 900.000 franków. — Sąd wojenny w Petersburgu zajmuje się teraz sprawą niejakiego Maksiejewa, rzeczywistego radcy stanu i byłego intendenta armii rossyjskiej w Ruszczuku, obwinionego o wielkie nadużycia. Pierwsze podejrzenie przeciwko sobie obudził Maksiejew, gdy jednego wieczora w klubie kupieckim przegrał w karty 17.000 rubli. Zarzucają mu teraz między innemi, że pofałszował dokumenta na dostawę 80.000 centnarów siana, którego nikt nie oglądał nigdy i tp. Wespół z Maksiejewem zasiądzie na ławie oskarżonych 13 dostawców i jego pomocników.

— **Zaprzeczone podobieństwo.** Pewien fotograf nazwiskiem Bremario, który niedawno otworzył pracownię w Londynie, na zamówienie pewnej zamożnej kupcowej z City wykonał 24 odbić jej fotografii. Kiedy robota była gotowa, dama owa nie chciała jej przyjąć, twierdząc, że jest na fotografii starszą o całe stulecie, że nie ma w niej jednego prawdziwego rysu i tp. Fotograf tedy dał egzemplarz tego portretu na wystawę z podpisem: „Mrs Lings, mężna markietanka z wojny krymskiej.“ Zdaje się, że znajomi damy z City poznali przecież w tej fotografii oryginał, ponieważ z powołaniem się na licznych świadków zaskarżyła ona fotografa o obrazę honoru. Włoch przedłożył sądowi listy damy, w których zaprzecza ona fotografiom przez niego wykonanym wszelkiej wartości pod względem podobieństwa. Sędzia był zdania, że jeśli fotograf przedstawi dowód na to, że wystawiona fotografia rzeczywiście jest portretem markietanki, to uwolniony będzie od wszelkiej odpowiedzialności i będzie mógł mieć ją za wystawą i nadal. Ponieważ dowód taki był niemożliwym, kazał mu zmienić podpis. Po dłuższych rokowaniach zgodziły się sporne strony na to, że inkryminowana fotografia ma być na przyszłość wystawiona z podpisem: „Mieszczanka z przeszłego stulecia.“

(*s*) **Nowego rodzaju zabezpieczenia,** a mianowicie asekuracye dla narażonych na wypadki na kolejach żelaznych, zaprowadzone od niejakiego czasu w Ameryce, zaczęto teraz propagować w Europie. Włoskie towarzystwo asekuracyjne *La Fondiaria* ogłasza, że przyjmuje tego rodzaju asekuracye za bardzo niską stosunkowo opłatą. Za złożeniem 3 zł. jednorazowo każdy może sobie zabezpieczyć na całe życie kapitał pośmiertny 1000 fr., wypłacalny spadkobiercom w razie, gdyby poniósł śmierć w skutek wypadku na którejkolwiek drodze żelaznej w Europie. Naturalnie za stosunkowo wyższą opłatą można spadkobiercom zabezpieczyć wyższy kapitał. Towarzystwo przyjmuje także zabezpieczenie na wypadek poniesienia ran w wypadkach kolejowych ale tylko na kolejach włoskich. Za opłatą 120 fr. na lat 10, albo też 70 fr. na lat 5, lub wreszcie za 20 fr. na rok, 16 fr. na półroku, 10 fr. na kwartał albo 5 fr. na miesiąc, można sobie zapewnić 10.000 fr. kapitału pośmiertnego, oraz 20 fr. dziennie w razie cięższej rany a 5 fr. dziennie w razie lżejszej, jeżeli wypadek zaszedł w czasie trwania ubezpieczenia. Wypłata dzienne następuje tylko w takim razie, jeżeli raniony leczyć się musi najmniej trzy dni, i w żadnym wypadku nie trwa dłużej jak przez pół roku. Przyjmują się również czasowe zabezpieczenia na sam wypadek śmierci. Opłata w takim razie wynosi 6 fr. 75 cent. rocznie od 25.000 fr. kapitału pośmiertnego. Nadto towarzystwo zastrzega wyraźnie, że wszelkie wynagrodzenie, jakieby zabezpieczony mógł otrzymać od zarządu drogi żelaznej, na której zaszedł wypadek, należy wyłącznie do zabezpieczonego, to jest, że przystępujący do asekuracyi nie traci prawa do roszczenia pretensyi o wynagrodzenie od zarządu kolei, ani się tego prawa na rzecz towarzystwa nie zrzeka

Sprawy sądowe.

(*Obszar dworski bez obszaru*)

Wiedeń, 15 listopada.

☐ W obrębie gminy Wola Pełkińska istnieje 14 mostków, na które według ustawy drogowej obszar dworski ma dostarczać drzewa. Ale gdzież szukać tego obszaru? Wszystkie grunta niegdyś dominikalne przeszły w posiadanie małżonków Dąbrowskich, którzy, dokupiwszy sporo chłopskich gruntów, folwark z nich sobie urządzili, podczas gdy tabularny właściciel Woli, ks. Jerzy Czartoryski, zatrzymał tylko propinacyę z karczmą na gruncie rustykalnym stojącą i urzędowy tytuł obszaru dworskiego. Mosty więc gniły i podupadały, a między skarbem ks. Czartoryskiego a pp. Dąbrowskimi toczył się spór o obowiązek dostarczania drzewa na reparacyę, aż wreszcie Wydział krajowy orzekł, że obowiązek ten cięży na skarbie księcia.

Przeciw temu orzeczeniu wniósł ks. Czartoryski do trybunału administracyjnego zażalenie, które było dnia 11 b. m. przedmiotem ustnej rozprawy. Podczas gdy zastępca księcia adwokat dr. Frydmann wywodził, że obszar dworski bez obszaru w ziemi istnieć nie może, stający z drugiej strony adwokaci, dr. Raczyński imieniem Wydziału krajowego, dr. Wolski imieniem przypozwanych pp Dąbrowskich domagali się odrzucenia skargi. Pierwszy z nich kładł nacisk na to, że ks. Czartoryski wprawdzie nie w Woli Pełkińskiej ale za to w sąsiadujących z nią Pełkiniach znaczny obszar ziemi posiada; drugi wykazywał, że prawo propinacyi, będąc przez ustawę uznane za rzecz nieruchomą, może nawet samo bez gruntu uważać się za obszar, że zatem właściwe obowiązki ciążą na książęcym skarbie, który jest ze związku gminy wyłączony i przez władzę polityczną oddawna za obszar dworski uznany. Trybunał przychylił się do tych wywodów i odrzucił zażalenie jako nieuzasadnione.

OSTATNIA POCZTA

Delegacya węgierska obradowała wczoraj nad kredytem okupacyjnym. Del. Apponyi oświadczył, że zadowolony jest z administracyi krajów zajętych, uważa jednak zaprowadzenie ustawy wojskowej drogą rozporządzenia za przeciwne ustawom; Szlavy zbijał te wywody i wykazywał uprawnienie rządu do zaprowadzenia ustawy wojskowej; Keglevicz wyraził zaufanie do ministerstwa i żądał, aby uwalniano od służby wojskowej w poszczególnych wypadkach. Eber żądał utrzymania *status quo* w krajach zajętych; Szylagyi zgadzał się z wywodami Apponyego. Prezes gabinetu Tisza wykazywał, że rządy były prawnie umocowane do przedsięwzięcia wszelkich kroków, ażeby w krajach zajętych utrzymać porządek i bezpieczeństwo, a zatem i do wydania ustawy wojskowej, która ma zabezpieczyć zaprowadzony porządek. Minister Szlavy ze względu na wywody Apponyego, który pomimo oświadczenia Tiszy pozostał przy swem zapatrywaniu, podnosił, że długa dyskusya jest szkodliwą, ponieważ w krajach zajętych łatwo może zapanować mniemanie, jakoby monarchia nie miała prawa do zaprowadzenia ustawy wojskowej. Po mowie hr. Schecsena, który postępowanie rządu uznał za właściwe i zgodne z stosunkami, wniosek Apponyego, aby rząd bez zezwolenia parlamentu nie przedsiębrał żadnego dalszego kroku, został odrzuconym i kredyt okupacyjny w ogóle przyjętym.

Cała prasa austryacka zajmuje się bardze obszernie ostatniem *exposé* finansowem p. ministra dr. Dunajewskiego. Wszystkie organa polityczne, bez względu na reprezentowane przez nie zasady, wykazują potrzebę energicznej akcyi celem przywrócenia równowagi w budżecie państwowym. *Presse* konstatuje, że krytyka, z jaką organa lewicy wystąpiły przeciw wywodom p ministra skarbu, jest o wiele łagodniejszą, niż roku zeszłego, i podnosi, że były minister skarbu baron Pretis winszował publicznie p. ministrowi dr. Dunajewskiemu, gdy ten skończył swą mowę budżetową. Epizod ten, zdaniem *Presse*, rzuca jaskrawe światło na różnicę zachodzącą między tem, czego żądają stronnictwa, a tem, co da się rzeczywiście uskutecznić. Dzienniki lewicy, przyznając z jednej strony, że wiele zrobiono w kierunku polepszenia bytu materyalnego uboższych klas ludności, skarżą się z drugiej, że administracya finansowa „nie umiała wyzyskać dostatecznie“ pomyślnej chwili. *Presse*, wykazując te i podobne sprzeczności i sprowadzając do właściwej miary argumenta tych organów, które twierdzą, że obecne politycz-

ne położenie nie jest tego rodzaju, aby mogło zagrażać ludności do ofiar, bez których nie mogą mieć powodzenia plany finansowe obecnego ministerstwa, tak kończy: „Zdaje nam się, że do reform podatkowych potrzeba przedewszystkiem przejęcia się należycie obowiązkiem bezstronności. Skoro ludy przekonają się z toku rozpraw, że dla dobra państwa uchwalono tylko to, co jest koniecznem, a nic więcej, wtedy z pewnością spełnią chętnie swój obowiązek.“

Z różnych oznak można wnioskować, jak donosi *Fremdenblatt*, że niebawem nastąpi nominacya nowych członków Izby panów. Na liście nowomianowanych będą znajdowali się z wszelką pewnością generałowie broni Rodicz i br. Filipowicz tudzież hr. Belcredi. Zresztą lista składać się będzie z mężów nienależących do jednego stronnictwa.

Do dzienników węgierskich telegrafują z Wiednia, że ambasador hr. Kalnoky i szef sekcyi br. Kallay zostali zawezwani do Gödölö, gdzie od 15 b. m. bawi Najjaśń. Pan. Powołanie to wiążą dzienniki z kwestyą nominacyi ministra spraw zagranicznych.

Na onegdajszem walnem zebraniu ogólnego austryackiego sejmiku przemysłowego wzięło udział przeszło 3,000 osób, między któremi znajdowali się przedstawiciele wszystkich krajów koronnych. Na zebranie przybyło także wielu posłów w charakterze gości. Sejmik przyjął jednogłośnie wniesione rezolucye, domagające się obok innych reform, utworzenia samoistnych Izb przemysłowych, zaprowadzenia ogólnego prawa wyborczego, Izb robotniczych i zatrzymania obowiązkowych cechów. Kilku mowców z Styryi, Tyrolu i Wiednia uderzało na prasę stołeczną z powodu jej zachowania się w kwestyach politycznych i ekonomicznych. Wśród ogólnych oklasków mowcy ci oświadczyli, że wszyscy przemysłowcy w Austryi stoją na jednym i tym samym gruncie i bez względu na narodowość mają na oku jedne i te same interesa. W imieniu praskich przemysłowców oświadczył Skokanek, że przemysłowcy czescy zgadzają się w całości na wniesione rezolucye, zmierzające do reorganizacyi mocno podupadłego przemysłu. Gdy mowca wyraził w końcu życzenie, aby jedność osiągnięta na tegorocznym sejmiku mogła stać się podwaliną zjednania i braterskości wszystkich ludów Austryi dla jej dobra i pomyślności, odezwały się rzęsiste, kilka minut trwające oklaski.

Równocześnie w innem miejscu odbyło się zebranie robotników, jako demonstracya przeciw sejmikowi przemysłowców. Kilku robotników oświadczyło, że sejmik ten nie ma prawa opiekowania się robotnikami i rozprawiania o ich położeniu, gdyż zasiadają w nim osoby uprzywilejowane, którym zależy na tem, aby zostały przywrócone przestarzałe przywileje i reakcyjne ustawy. Zebranie to rozwiązała w końcu policya z powodu gwałtownych przemówień. Kilku robotników, którzy nie chcieli uczynić zadość zawezwaniu do rozejścia się, aresztowano.

W części nakładu wczorajszego numeru podaliśmy oświadczenie petersburskiej *Agence russe*, iż pogłoski o objęciu na nowo urzędowania przez hr. Szuwałowa, są bezzasadne. Przewodniczy on tylko w wydziale prawodawczym na miejscu chorego ks. Urusowa.

Według *Nowosti* dawna pogłoska o zamierzonej reorganizacyi administracyjnej Kaukazu ma się obecnie sprawdzić. Projekt ten jest roztrząsany przez sfery rządzące. Kaukaz prawdopodobnie zostanie podzielony na sześć okręgów, czyli generał-gubernatorstw.

Gazeta *Jużnyj kraj* dowiaduje się, że dla oszczędności w wydziale wojny okręgi wojenne odeski i wileński, mają być zniesione. Okręg odeski przyłączonym zostanie w części do charkowskiego a w części do kijowskiego.

Wybory ściślejsze w okręgu wschowskim, w WKs. Poznańskiem, wypadły korzystnie dla partyi polskiej; został bowiem wybrany p. St. Chłapowski. Koło polskie liczy przeto w tej chwili 18 członków, a przeto o czterech więcej, niż w ostatniej sesyi parlamentu. Niewiadomy dotychczas tylko rezultat ściślejszych wyborów w okręgu swieckim w Prusach zachodnich; według dzienników poznańskich szanse zwycięztwa w ostatniej chwili były tam po stronie polskiej.

Na 397 wyborów nieznany jest w tej chwili tylko rezultat z 10 okręgów. Wedle najświeższego zestawienia stracili: konserwatywni jedno krzesło, wolno-konserwatywni 23, narodowo-liberalni 17. Zyskali: centrum 2 krzesła, secesyoniści 23, stronnictwo postępowe 28, stronnictwo ludowe 4, Polacy 4, stronnictwo protestu 10, socyalno-demokraci 3 krzesła. Grupy Schauss-Völka i Löwe-Bergera zniknęły zupełnie, spuściznę po nich objęli częścią postępowcy, częścią secesyoniści.

Przedwczoraj odbyła się pod przewodnictwem ks. Bismarcka dłuższa narada ministeryalna. Wszystkie dzienniki berlińskie donoszą jednozgodnie, że przesilenie kanclerskie zostało szczęśliwie zażegnane.

Sejm badeński został onegdaj otwarty mową tronową, którą, w zastępstwie chorego W. Księcia odczytał minister stanu Turban. Mowa tronowa podnosi między innemi, że etat wykazuje zrównoważenie dochodów z rozchodami.

Wspomnieliśmy już wczoraj, że skład ministerstwa Gambetty sprawił w ogólności bardzo niekorzystne wrażenie. Dzisiejsze dzienniki potwierdzają to doniesienie. Krąży pełno złośliwych nazw dla nowego gabinetu. Mówią że miał on być „wielkim“, a jest tylko „młodym“, nazywają go „małem ministerstwem“, „gabinetem drugorzędnych wielkości“, „gabinetem komisantów Gambetty“. Cała prawie prasa zgadza się na to, że w nowym gabinecie tylko Gambetta jest ministrem, a wszyscy inni współpracownikami niemogącymi wobec niego mieć indywidualnego zdania. Jeżeli Izba deputowanych chłodno przyjęła oświadczenie Gambetty, to w senacie przyjęcie tegoż oświadczenia, odczytanego przez ministra sprawiedliwości Cazota, było prawdziwie lodowate. Jeden też tylko z senatorów, Cazot, zasiada w nowym gabinecie.

Jak już donieśliśmy, wskutek utworzenia nowego gabinetu, główni reprezentanci Francyi zagranicą podali się do demisyi. Z powodu wejścia do gabinetu Pawła Berta, którego nominacya jest ważną z tego powodu, że Gambetta, powierzając mu tekę oświecenia, połączył z nią napowrót wydział wyznań, podają się do demisyi profesorowie uniwersytetów i dyrektorowie szkół, którzy występowali przeciw nowemu ministrowi jako materyaliście.

Journal officiel ogłosił nominacyę generała Miribel na szefa sztabu generalnego, jak to już wczoraj w części nakładu donieśliśmy.

W wyborze uzupełniającym do parlamentu angielskiego odbytym w Tiverton, kandydat liberalny lord Ebrington został wybrany 705 głosami. Kandydat konserwatywny Loosemore otrzymał głosów 453.

Nowy gabinet portugalski został utworzony. Prezydenturę oraz wydział skarbu, a także tymczasowo wydział wojny objął de Fontes, sprawy wewnętrzne Tomasz Ribeiron, wydział sprawiedliwości Nilhena, wydział spraw zagranicznych Serpa, roboty publiczne Hyntze, marynarkę Millo Gouvea.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Berlin, 16 listopada. *Nordd. Allg. Ztg.* dowiaduje się, że kanclerz nie przedłożył cesarzowi ani pisemnie ani ustnie prośby o demisyę, upraszał jedynie o upoważnienie do układania się z katolicko-liberalną większością parlamentarną i wysondowania, pod jakiemi warunkami stronnictwa te byłyby gotowe bądź oddzielnie, bądź w połączeniu objąć ster rządowy. Oczekują decyzyi monarszej dopiero po ukonstytuowaniu się parlamentu.

Paryż, 16 listopada. Krąży wieść o mianowaniu Challemel-Lacoura posłem w Berlinie, Leona Rénaulta posłem w Petersburgu, Duchâtela w Londynie.

Minister wojny przesłał telegram do dowódców wojsk w Tunisie i Algierze, w którym zapewnia ich, że z największą troskliwością starać się będzie zaopatrywać wojsko we wszystkie możebne środki.

Siècle donosi, że Gambetta wyda wkrótce okólnik do reprezentantów Francyi za granicą objaśniający, że zmiana gabinetu nie zapowiada żadnej zmiany w kierunku pokojowym polityki francuskiej.

Kair, 16 listopada. Depesza lorda Granville do pełnomocnika angielskiego Maleta, z daty 4 b. m. mówi, że jedynym celem polityki angielskiej jest zabezpieczenie pomyślności Egiptu i zupełnego używania nadanych mu fermanem swobód. Wspominając o koniecznych reformach lord Granville wyraża się pochwalnie o usiłowaniach Szeryfa-baszy w celu ich ukończenia. Związek łączący Egipt z Turcyą jest najlepszą gwarancyą przeciwko obecnej interwencyi. Anglia starała się zawsze o utrzymanie tego związku i sądzi, że Francya na przyszłość podzielać będzie to zapatrywanie. Obu mocarstwom, jeżeli będą zgodnie postępowały, łatwem będzie sprowadzić polepszenie politycznego i finansowego położenia Egiptu, wszelki jednak zamiar powiększenia swojego wpływu z którejkolwiek strony, naruszyłby to zgodne porozumienie.

Wiedeń, 17 listopada. Delegacya węgierska uchwaliła ostatecznie kredyt okupacyjny. Popołudniu wspólna komisya przedstawi nuncya.

Berlin, 17 listopada. (*Tel. pr.*) Ostateczny skład parlamentu: centrum 110, konserwatystów 81, Polaków 18. Alzatczyków 15. narodowo-liberalnych 46. skrajna lewica 112, socyalistów 13, Duńczyków 2.

Dublin, 17 listopada. Wczoraj wieczorem nastąpił wybuch dynamitu na pokładzie parowca *Severn*, płynącego z Bristolu do Glasgowa, przyczem 9 osób zostało zabitych a 43 ciężko ranionych. Parowiec z roztrzaskanym pokładem odholowano do Kingstown.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 listopada 1881, godzina 2 m. 20. Losy kredytowe 178 75 Węg. akcye kredyt. 360 50. Akcye anglo-austr. 153·—, Akcye banku Union 141·25. Akcye kolei Karola Ludwika 306 75, Akcye kolei północnej 239 75, Akcye kolei południowej 143·—. Akcye kolei Alföld. 172·25, Akcye kolei Elżbiety 214·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 177·25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej, 167 50, Wiedeńskie losy 132 25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 97·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101 25, Losy regulacyi Cissy 170·—, Losy tureckie 26·—, Węgierska renta 119·65, Akcye banku związkowego 138 75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·26 , Węgierskie losy 125·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie ustalone.

Wiedeń, 16 listopada. 1881, godz. 5 min. 50. Akcye kredytowe 360 70, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 306 25, Południowa —.— Renta papierowa 76 90, Galicyjskie listy zastawne 101·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z r. 1860 —·— Napoleondor 9·38 —. Rubel papierowy —·—. Usposobienie — .

Wiedeń, 17 listopada 1881, 10 godź. m. 45 Akcye kredytowe 360.40, Anglo-Austr. 152.75, Akcye banku Union 141·20, Kolej Karola Lud. 306 —, Południowa 139·75, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·38—, Rubel papierowy. 1·26 Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 16 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.20 do 12·80 zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34 25 do 34·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·60 do 12·65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13·50 zł. — Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 236 50 m., żyto —·— m., spirytus 56·60 m., olej rzepakowy 50·— m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 65·25 fr. olej rzepakowy 81·25 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus ——. kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica ——.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 17 listopada 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 737.5mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2.0°C. Psychrometr wilgotny 1.6°C. Prężność pary 4.9mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 1. Wiatr SW1. Ozon 10.

Temperatura powietrza 1.6° R.

Barometr opada

Stan barometru nad poziom morza 763.7mm.

Wykaz

wyciągniętych w dniu 16 listopada 1881 roku c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim pięciu liczb.

35 24 90 51 75

Następne ciągnienia przypadają w dniach 30 listopada i 14 grudnia 1881.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 17 listopada 1881.

Hotel George'a.

Pp. S. hr. Badeni z Radziechowa K. hr. Stadnicki z Wołynia. B. Wierzbicki z Kijowa. Dr. W. Rosenbusch z Przemyśla I. Haschak z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. W. hr. Komorowski z Hawryłówki. W. hr. Rey z Widełki. I. Lauter z Berna.

Hotel Angielski.

Pp. K. Barański z Chłopczyc. T. Stecki z Wołynia. K Burkhart z Doliny. M. Palas z Mizunia S. Klapholz z Wełdzierza.

Hotel Warszawski

Pp Dr. H. Kadyi z Krakowa L. Fedorowicz z Młyniec.

Odjechali ze Lwowa.

Pp T Teodorowicz do Zukowa. S Zaolski do Bryniec T. Zarzycki do Chotylubia. J. Lewiński do Rozdołu. Z Sokołowski do Krynicy.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 11 do 20 października 1881.

John Ettel żona przemysłowca, l 60, na zapalenie płuc. — Lewicki Józef Rogala, obywatel ziemski l. 88, na uwiąd schyłkowy. — Ligęza Wojciech, krawiec, l. 59, na gruźlicę płuc. — Bendziłło Szczepan urzędnik kolei l. 39, na suchoty płuc. — Tesier Józefa, sierota l. 14, na chorobę Brigtha — Dziatkiewicz Maria, żona lokaja l. 30, na gruźlicę płuc.—Niżnik Anna, sługa, l. 32 na zapalenie otrzewne, — Silberang Maryem, dziecię ślusarza l. 3. na ospę. Jacosz Bazyli stróż l 48 na zapalenie płuc — Hubicki Stanisław, emerytowany urzędnik l. 74 na gościec. — Katschwil Karolina, propinatorka, l. 55 na zapalenie jelit. — Jasiński Franciszek stróż l. 55, na zapalenie otrzewny. — Marischler Teresa, wdowa po c. k. urzędniku l. 68, na rozedmę płuc. — Staromiejski Jerzy, urzędnik kolejowy, l. 48. na raka. — Kochanowska Ward , żona rzeźnika, l. 28. na żółtaczkę — Zgadzińska Apolonia wdowa po obywatelu l 81 na uwiąd schyłkowy. — Węglowski Dyonizy administrator czasopisma, l. 56 na obrzęk płuc. — Roman Marya, sługa, l 68, na suchoty. — Fredro hr Edward, właściciel dóbr, l. 52, na suchoty płuc. — Birkle Ludwika, żona ajenta kupieckiego. l. 33, na gruźlicę. — Duma Marya, sługa l. 36, na suchoty. — Kościuk Bazyli, majster lakiernicki. l. 78, na uwiąd schyłkowy. —Nusstein Albina uczennica l. 10, na gruźlicę płuc. — Illgen Anna, propinatorka, l. 60 na stłuszczenie serca — Lang Stanisław, syn zarobnika, l. 1. na błonicę — Lewicki Izydor sługa kancelaryjny, l. 64. na raka. — Woźniak Katarzyna, wdowa po krawcu, l. 78, na opuchlinę ogólna. — Hermansöder Maciej, obywatel miejski, l. 69, na chorobę Brigtha. — Czemara Marya, żona woźnego, l 66 na uwiad starczy.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz 8 min. 5 rano i 8 godz wieczór

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany; o godz 12 min 32 w południe (pociąg mięszany)

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 16 listopada 1881

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	306 50	309 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	176 —	179 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	306 —	310 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 60	101 60
" " " 4 pr. w. a.	96 50	97 50
" " " 5 pr. okresowe	100 60	101 60
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los $41^1/_2$ l.	93 —	94 50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 60	102 60
" " " 5 pr. w. a.	99 —	100 —
" " " 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 70	103 70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100 —	102 —
" " " 5 pr. w. a.	93 —	94 50
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 90	101 90
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100 —	101 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —
5. Losy miasta Krakowa	20 75	22 75
" " Stanisławowa	24 70	26 70
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 50	5 60
Dukat cesarski	5 52	5 62
Napoleondor	9 33	9 43
Półimperyał	9 60	9 72
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
" " papierowy	1 25—	1 27—
100 marek niemieckich	57 60	58 30
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 12 listopada 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa:		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.70	76.85
luty-sierpień	76 75	76.90
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77 70	77.85
kwiecień-październik	77.75	77.90
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	122.25	122.75
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr	133.—	133 30
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.50	134.—
" " 1864 po 100 zł.	173 30	173 70
" " 1864 po 50 zł.	173.—	173 —
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 proc.	142.75	143.25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.60	100.90
Renta papierowa 5% z. r. 1881	94 40	94.55
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 —	94.15
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	100.—	101.—
Galicyi	101 30	101.70
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	99 25	99 75
Węgier	99.50	99 75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	153.—	153.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	359.10	359.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	880.—	885 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	827.—	828 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	566.—	568.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. "	212.—	213.—
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północ. kolei po 1000 zł. m. k.	2390.	2395 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	307.75	308.25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	176.75	177.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	322.50	323.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	143.75	144.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	163.—	163.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.20	100.60
" " " " premiowe po 3%	103.—	103.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
" " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	107.—
" " " " w 36 l. $5^1/_2$ pr	99.—	—.
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.40	97.
" " " " " po 5 proct.	100.50	101.50
" " " " " po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100.50	101.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.—	102.60
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	100.50	101 50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.50	100.60
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ proc.	97.50	98 50
" Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ proc.	101.75	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.—	94.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.—	92.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.—	105.
" " po 100 zł. w. a.	101.—	101.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ pr.	99.50	99.75
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.—	94.50
z r. 1867	99.30	99 80
z r. 1868	95.20	95.50
z r. 1872	94 75	95.25
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr	93.25	93 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.50	179.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.—	40 25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k	112 50	113. —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.75	—
Losy miasta Krakowa	21.50	21 75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.50	40.25
Palffego po 40 zł. m. k.	38.—	38.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	19 75
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	52 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 30 zł. w. a.)	25.40	25 80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.—	129 —
" " po 50 zł. w. a.	[illegible].—	66.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	3[illegible].75	31.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.50	40 50
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p.	. .	. .
Berlin za 100 mark w.	. —	—
Frankfurt za 100 mark p.	. —	—
Hamburg za 100 mark w. p.	—.—	—
Londyn za 10 f. szt.	118.50	118 80
Paryż za 100 fr.	46 87 50	46.92.50
Kurs monet.		
Dukat cesarski mon.	5 60 —	5.62 —
" pełnej wagi	5 60 —	5.62 —
Korona	— —	— —
20-frankówka	37 —	9.38 —
Rossyjski imperyał	9.66 —	9.68
Talar związkowy	— —	— —
Srebro	— —	— —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 16 listopada 1881

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	95
" " " w srebrze	77	90
Renta w złocie	93	70
Losy pożyczki z roku 1860	133	.
Akcye banku austro-węgierskiego	833	—
" " kredytowego	360	60
Londyn	118	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	$37^1/_2$
Dukat cesarski mon.	5	60
100 marek niemieckich	58	—

Dziennik Urzędowy.

(8037 1—3) **Edykt.**

L. 7170. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1949 zł. w. a. z pn. na rzecz Jana Borzenskiego odbędzie się dnia 16 grudnia 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Mikołaja i Katarzyny Lercherów własnej w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania 2996 zł. 55 ct w. a.
Wadyum 150 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 20 stycznia 1881 prawa zastawu wykazali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, doręcza się niniejszą uchwałę ustanowionemu już kuratorowi ad actum p. adw. Dr. Weisteinowi jako też tegoż zastępcy p. adw. Dr Żywickiemu.

Tarnopol dnia 7 listopada 1881.

(8038 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 14231. Zawiadamia się, że Ilko Żehaluk włościanin z Lisek za marnotrawcę uznany i dla niego Iwan Mełnyczuk kuratorem ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy miej. delg.
Kołomyja dnia 17 października 1881

(7882) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 4 November 1881, Z. 5808/M. I., der in Paris erscheinenden Zeitschrift „Kurjer Paryzki“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8 October 1881, Z. 4851 Stf, die Weiterverbreitung der „Brüxer Zeitung Nr. 79 vom 5 October 1881 wegen des Artikels „Parlamentarismus in Oesterreich“ nach § 65 a St. G., dann wegen der auf der 3 Seite veröffentlichten Resolutian des politischen Vereins in Brüx nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 28 October 1881, Z 10848, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pozor“ Nr. 124 vom 25 October 1881 wegen des Artikels „Slava rybam, slava zajicum“ nach Art. III. des Gesetzes vom 17 December 1862 und § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Görz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 October 1881, Z 5921, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Soca“ Nr. 43 vom 21 October 1881 wegen des Correspondenzartikels „Iz Istre“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Czernowitz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1881, Z 11043, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Resboiul“ Nr. 410 vom 4 August 1881 wegen des Artikels „Rege roman“ nach §§ 63 und 65 St. G. verboten.

(8001 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14281. C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości że Mariem Bernhof wniosła pod dniem 24 października 1881 do l. 14281 pozew przeciw Honoracie Swieżyńskiej i jej spadkobiercom z życia i miejsca pobytu niewiadomym, o wykreślenie ze stanu biernego realności pod lk. 67 miasto w Stryju sumy 508 zł. 15 ct. a. w. Na ten pozew wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9 rano i ustanowiono dla tychże kuratorem dr. adwokata krajowego Błońskiego.

Wskutek tego wzywa się tychże, by w celu obrony swych praw odnieśli się do powyższego kuratora lub sądowi wymienili innego zastępcę.

Stryj dnia 24 października 1881.

(7943 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4257. W dniu 17 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 77 w Łopuszance chominej położonej dłużnika Antoniego Komarnickiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 250 zł. w. a. z pn. o godzinie 10 przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 450 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.
Resztę warunków w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Star miasto dnia 30 września 1881.

(7992 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 13703. Celem zabezpieczenia żywności dla więźniów c. k. Sądu powiatowego w Brodach na rok 1882, odbędzie się w tym sądzie dnia 28 listopada 1881 o godzinie 10 rano publiczna licytacya, przy której podane będą następujące ceny wywoławcze:

a) porcya chleba razowego 560 gramów wagi po 5 ct.,
b) porcya ciepłej strawy po 5 ct.,
c) porcya czysta dyetowa po 3 ct.,
d) cała porcya szpitalna po 23 ct.,
e) ćwierć porcyi szpitalnej po 8 ct.,
f) trzecia część porcyi szpitalnej po 11 ct.,
g) połowa porcyi szpitalnej po 16 ct.,
h) porcya zupełnie dyetowa po 7 ct.,
z 5 prc. opustem od całego wiktu.

Wadyum wynosi 250 zł.
Brody dnia 12 listopada 1881.

(7996 3—3) L. 4759.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Fułata 363 zł., w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 306 w Kamesznicy, do dłużnika Józefa Grenia należąca, w trzech terminach 20go grudnia 1881, 30go stycznia i 23go lutego 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 385 zł. wadyum 39 zł.
Milówka 22 sierpnia 1881.

(8002 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 14280. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Abrahama Weglera, że przeciw nim wniosła Maryem Bernhof pozew pod dniem 24go października 1881 do l. 14280 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 67 miasto w Stryju sumy 455 zł., a właściwie sumy 1383 zł. w. a., że na ten pozew termin do ustnej rozprawy, na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9tej rano naznaczono i kuratorem tychże p. adw. Błońskiego ustanowiono, wzywa się zatem pozwanych aby temuż kuratorowi przed terminem potrzebne środki do obrony dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi wymienili.

Stryj dnia 24 października 1881.

(7892 3—3) **Edykt.**

L. 9739. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Annę z ks. Woronieckich z m. Paszkowską, Antoninę z Jaruntowskich Jaruntowską, Leibę Offena, Felicyę z Jaruntowskich Uniatycką i Tytusa Jaruntowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców ich, z imienia z życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratorya Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce przeciw nim o ekstabulacyę 577 dukat holenderskich i 3 zł. 9 kr m. k. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka, Huta Drohobycka i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła, na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 9739 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.

Oraz postanowił Sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. Dr. Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rozenbacha i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl dnia 28 września 1881

(7891 3—3) **Edykt.**

L. 9744. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Ksawerego i Dominika Jaruntowskich z życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratorya Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce przeciw nim o ekstabulacyę prawa zastawu dla trzech letniej dzierżawy dóbr względnie części dóbr Drohobyczka wraz z podciężarem Part. now. 14 pag. 146 n. 1 on. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka, i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła, na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 9744. pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie pana adw. Dr Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rosenbacha, i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl dnia 28 września 1881.

(7944 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4405. W dniu 26 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nk. 500 w Staremmieście położonej dłużników Maryi i Grzegorza Boreckich własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 300 zł. w. a. z pn., o godzinie 10tej przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 600 zł., wadyum wynosi 10 pc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 27 września 1881.

(8000 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14283. C. k. sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Petroneli Dzięgdziowskiej, że Marjem Bernhof wniosła przeciw nim pod dniem 24 października 1881 do l. 14283 pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 67 miasto w Stryju sumy 26 zł. 24 ct. w. a., na który termin na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9 rano naznaczono, i dla tychże kuratorem ad actum p. adw. Błońskiego ustanowiono, i wzywa się pozwanych aby temuż kuratorowi potrzebne środki do obrony dostarczyli lub innego zastępcę sądowi wymienili.

Stryj dnia 24 października 1881.

(7957 3—3) **Edykt.**

L. 12269. Sokalski c. k. sąd powiatowy wzywa z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców Idla Trachtenberga zmarłego bez ostatniej woli rozporządzenia dnia 25 grudnia 1868, Peolę i Herscha Trachtenbergów, ażeby w przeciągu roku w tutejszym sądzie wnieśli deklaracyę do spadku, inaczej spadek tylko ze zgłaszającymi się i kuratorem dla nich ustanowionym dr. Filipowskim przeprowadzonym zostanie.

Sokal dnia 29 października 1881

(7946 3—3) **Edykt.**

L. 9247. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Gerschona Josla Gromwerga przeciw Maciejowi i Annie Winiarskim w kwocie 5 zł. 40 ct. wywalczonej odbędzie się przy terminach dnia 19 grudnia 1881, 20 stycznia i 20 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 70 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników własnej.

Cena wywołania wynosi 470 zł., wadyum 47 zł. a. w. Dla nieznanych sądowi wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata dra Rascha w Kołomyi, akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tusąd. registraturze przejrzanemi.

Kołomyja dnia 27 października 1881

(7950 4—3) **Edykt.**

L. 3. W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie przeciw Kazimierzowi Nowakowi o 200 zł. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w dniach 15 grudnia 1881, 17 stycznia i 14 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod n. 67 w Górce położonej.

Cena wywołania 1020 zł., wadyum 102 zł. Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.
Chrzanów dnia 30 maja 1881.

(7817 2—3) **Edykt.**

L. 26518. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Pinkusa Herzoga kupca na Kazimierzu w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z d 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. Radcę sądu krajowego Korytowskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Władysława Wilkosza w Krakowie z substytucyą pana adw. dr. Artura Leo w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17go li topada 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 12 stycznia 1882, w c k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konk., unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 lutego 1882, o godzinie 10tej z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługuje prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej."

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków 2 listopada 1881

(7945 2—3) **Edykt.**

L. 27178. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek firmy „Kops et Lustig" jako też jawnych spólników Saula Kopsa i Saula Lustiga a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. adjunkta sądowego Szybalskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Starzewskiego z substytucyą pana adw. dr. Schöna.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 6 grudnia 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku. gdyby się proces w toku znajdywał, do dnia 11 stycznia 1882, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konk., unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 7 lutego 1882 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysługa prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej."

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków 10 listopada 1881.

(8042 2—3) L. 9596.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia opróżnionej posady prowadzącego księgi metrykalne izraelickie w okręgu metrykalnym Skałackim rozpisuje się konkurs do 31 grudnia 1881.

Ubiegający się o tę posadę winien wnieść do tutejszego c. k. Starostwa prośbę własnoręcznie przez siebie pisaną, w której ma wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia swego i dokładną znajomość języków krajowych.

Rzeczona posada powierzoną będzie tylko godnemu zaufania obywatelowi państwa Austryackiego, wyznania mojżeszowego z mieszkaniem w Skałacie i zajmującemu się zatrudnieniem, które by go nie zmuszało wydalać się częściej z miejsca zamieszkania.

Skałat dnia 28 października 1881.

(8017 2—3) **Edykt.**

L. 12589. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 19 grudnia 1881, 23 stycznia i 20 lutego 1882, odbędzie się w gmachu sądowym o godzinie 10 rano, przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k 46 subr. 39 w Rzepienniku biskupim położonej, wedle wyk. hip l. 46, dłużników Ludwika Mruka i Katarzyny z Osików Mruków własnej na zaspokojenie dwunastu rat po 12 zł. z pn. i kapitału 126 zł. 84 ct. z pn. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie dłużnych.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Akt opisania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się publiczność oraz wierzycieli, ktorzyby po dniu 20 stycznia 1881 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora adwokata Dr. Steczkowskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice dnia 24 października 1881.

Edykt.

L. 12589. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Marcina Mruka i Ludwika Mruka, że wskutek podania zakładu kredytowego włośc. we Lwowie de praes. 7 marca 1881 l. 3371 o dozwolenie egzekucyi licytacyi ich realności pod l k. 46 w Rzepienniku biskupim położonej na satysfakcyę dwunastu rat po 12 zł. i resztującego kapitału 126 zł. 84 ct. z pn. ustanowiono dla nich kuratorem adw. Dr. Edwarda Zaykowskiego, któremu obronę swych praw powierzyć lub innego pełnomocnika sądowi wskazać winni.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice dnia 24 października 1881.

(8022 2 3) **Edykt.**

L. 7480. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reislę Unger, że przeciw niej i Józefowi Unger wniosła Freida Baumenn pozew pto. 50 zł. w. a. z pn., który do rozprawy drobiazgowej w dniu 18 listopada 1881 o godzinie 9 rano odbyć się mającej zadekretowano i w tej sprawie dla niej Sebastyana Kałamarza z Łańcuta kuratorem ustanowiono.

Wzywa się tedy Reizlę Unger, aby przed powyższym terminem środków dowodowych swemu kuratorowi dostarczyła lub sobie innego zastępcę obrała, w przeciwnym razie skutki złe ztąd wynikły sama sobie przypisać będzie musiała.

Łańcut dnia 22 września 1881.

(8023 2 3) **Edykt.**

L. 5954. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 7 grudnia 1881 jako na pierwszym na dniu 19 stycznia 1882 jako na drugim, każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 66 w Małnowie położonej do Gedalego Wittmann należącej na zaspokojenie pretensyi Herscha Katz z Krakowca w kwocie 310 zł. z pn. zdołożeniem, że na tych terminach realność ta tylko po wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie wrazie zaś nie sprzedania wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 22 lutego 1882.

Cena szacunkowa i wywołalna wynosi 250 zł. w. a.

Zakład 25 zł.

Warunki licytacyi, tudzież protokół zastawnieczego opisania i oszacowania przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mościska 29 października 1881.

(8027 2—3) **Edykt.**

L. 5985. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu otwarł konkurs do majątku Kalmana Perlsteina, kramarza towarów bławatnych w Nowym Sączu

Komisarzem konkursu zamianował c. k. adjunkta sądu obwodowego w Nowym Sączu Ludwika Miskyego, tymczasowym zarządcą dra Schornsteina adwokata w Nowym Sączu, termin do wyboru zarządcy i wydziału wierzycieli wyznaczył na 24 listopada, 1881 do zgłoszeń do dnia 7 grudnia 1881, a do likwidacyi i wolnego wyboru zarządcy oraz wydziału wierzycieli na 29 grudnia 1881 o godzinie 9 rano, a wszystkich wierzycieli konkursowych wzywa się, aby wnieśli i likwidowali swoje pretensye co do należności i stopnia, chociaż by o takowe spór był w toku. Wierzyciele, którzy staną na terminie 24 listopada 1881 powinni złożyć dokumenta wykazujące ich pretensye. Dalsze ogłoszenia w tym konkursie zamieści się w Gazecie lwowskiej.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 3 listopada 1881.

(8025 2—3) **Edykt**

L. 10106. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności banku hipotecznego we Lwowie w resztującej kwocie 2373 zł. w. a. 60 ct. w. a. odbędzie się przy trzech terminach tj. dnia 12 grudnia 1881, 16 stycznia i 17 lutego 1882 każdym raz m o godzinie 10 przed południem w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. $462^2/_4$ w Kołomyi na dworniańskiem przedmieściu położonej, wedle Dom. III. pag. 212 n. 8 haer., dłużnika Dawida Wolfa własnej.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 5500 zł. w a przyjętą.

Wadyum wynosi 550 zł.

Gdyby realność ta przy powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 17 lutego 1882 o godzinie 4 po południu w biurze VI.

Dla niewiadomych sądowi wierzycieli, dla tych, którymby uchwała niniejsza, lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczonymi być nie mogły, jakoteż dla tych, którzy po dniu 10 września 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego, prawo rzeczowe do sprzedać się mającej realności uzyskaliby, ustanawia się kuratorem adw. Dr. Zakrzewskiego i temuż uchwałę niniejszą się doręcza.

Inne warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą być w t. s. registraturze przejżanemi lub odpisanemi.

Kołomyja dnia 27 października 1881.

(8033 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7040. Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służbowe dla sług c. k. sądów należących do okręgu wyższego Sądu kajowego we Lwowie na rok 1882/83 odbędzie się w sali tego sądu wyższ go dnia 6 grudnia 1881 do godziny 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 568 zł. 5 ct. O jakości i ilości materyałów, o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach zasięgnąć można każdego dnia przed terminem wyż oznaczonym, w czasie godzin urzędowych w biurze prezydyalnem wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum $^5/_{100}$ ceny fiskalnej wynoszące z dokładnem wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też literami, w oznaczonym terminie wniesi ne być mają, przyczem się wyraźnie zastrzega, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuście mających oznaczona będzie, lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiejkolwiek przez innego oferenta wnieść się mającej ceny oferowanąby została tak jak też oferty spóźnione lub nieułożone wedle przepisów uwzględnionemi nie będą.

Z Prezydyum wyższego Sądu krajowego.

Lwów dnia 13 listopada 1881.

(8003 2—3) **Edykt.**

L. 5178. Stanisława Bednarza z kamienia jako z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że Salamon Kornfeld ze Sokołowa wytoczył przeciw niemu pozew drobiazgowy pod dniem 18 maja 1881 o zapłacenie 38 zł. a. w. i do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 22 grudnia 1881 o godzinie 9 rano przy tutejszym sądzie wyznaczono i dla pozwanego kuratora w osobie Pawła Korzemia, ustanowiono, któremu pozwany ma wszelkie środki dowodowe dostarczyć lub innego pełnomocnika obrać sobie gdyż złe następstwa w skutek swej opieszałości wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów dnia 12 września 1881.

(7997 2—3) L. 4760.

Obwieszczenie licytacyi,

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Fułaty 223 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l 315 w Kameszniey, dłużnika Teodora Waszuta należąca, w trzech terminach 23 grudnia 1881, 23 stycznia i 24 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądzie powiatowego w Milówce. Cena wywołania 330 zł., wadyum 33 zł.

Milówka dnia 22 sierpnia 1881

(8030 2—3) L 4343.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia kwoty 28 zł, 38 ct. odbędzie się na rzecz Izaka Goldberga publiczna sprzedaż należącej do Wojciecha Skowrona pod l. 537 w Ujsołach położonej realności dnia 12 grudnia 1881, dnia 12 stycznia i dnia 14 lutego 1882. każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce

Cena wywołania wynosi 135 zł.

Wadyum 13 zł. 50 ct.

Milówka 7 sierpnia 1881.

(8034 2—3) **Edykt**

L. 47922. Lwowski c. k. Sąd krajowy jako władza kuratelarna, ustanawiając kuratelę nad Joanną Floch z Lwowa córką śp. Traugotta Floch i p. Maryi Floch urodzoną w dniu 3 lipca 1857 jako nad osobą umysłowo-chorą, mianuje kuratorem jej dotychczasowego opiekuna p. Franciszka Hermana Viebig, co niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów dnia 29 października 1881.

(7942 2—3) **Edikt.**

Zl. 24358. Vom k. k. Bezirks-Gerichte Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Executionssache des Hersch Chajes gegen Feivel Brenner pto 285 fl. 66 kr. ö. W. sRG zur Hereinbringung obiger Forderung die executive Feilbiethung der bereits gerichtlich geschätzten, dem Schuldner Feivel Brenner ut. Dom. Civ. t. III pag. 31 n. k. 5 eigenthümlich gehörigen Realität zu Gunsten des Hersch Hajes unter erleichtenden Bedingungen bei dem auf den 12 Jänner 1882 um 9 Uhr V. M. in B Nr. 5 anberäumten dritten Termine bewilligt wurde.

Bei dem obigen Termine wird die gedachte Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden Der Schätzungswerth beträgt 934 fl. 85 kr.

Das Vadium 10 Prozent des Schätzungswerthes.

Der Schätzungsakt, der Tabularextrakt und die weiteren Lizitationsbedingniße können in h. g. Registratur eingesehen werden

Hievon werden sämmtliche Interessanten und ferner der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Mendel Steinberger, der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Majer v. Conrad alle 3 zu Händen des Courators Hr. Adw. Dr. Gelehrter und alle diejenigen Gläubiger welche erst nach dem 26 Jänner 1881 dingliche Rechte auf die schuldnerische Realität sub Nr. 214/204 St in Drohobycz erwerben sollten, ferner denen dieser Feilbiethungsbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus vor immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des Courators Hr. Adw. Dr. Gelehrter verständigt

Drohobycz am 29 October 1881.

(8029 2—3) **Dyetaryusz** L. 99.

obznajomiony najzupełniej z manipulacyą sądową posiadający dobry koncept znajdzie natychmiast umieszczenie przy c. k. sądzie powiatowym w Gwoździcu.

Informacye co do płacy miesięcznej udzieli ts ekspedyt.

Drelichowski.

(7783 3—3) **Edikt.**

Zl. 25121. Vom k. k. Bezirks-Gerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Executions-Angelegenheit des Hersch Chajes gegen Abraham Szija Leitenauer pto 150 fl. ö. W. S. N G. zur Hereinbringung obiger Forderung die executive Feilbietung des dieser Forderung zur Hypothek dienenden bereits executiv geschätzten dem Abraham Szja Leitenauer ut. dom. cis. T. III p. 120 n. h. 11 gehörigen Realitätsantheil CN. 163 Stot in Drohobycz zu Gunsten des Hersch Chajes unter den mit hiergerichtlichen Bescheiden vom 9 Mai 1880 Zl 8563 und vom 9 Oktober 1880 Zl. 23489 festgestellten erleichterten Feilbiethungsbedingnissen bei dem auf den 6 Dezember 1881 um 10 Uhr V M. im B N. VI. neuerlich anberäumten dritten Termine bewilligt wurde.

Zum Ausrufspreise dieses Realitätsantheils wird dessen Schätzungswerth im Betrage 943 fl. 56 kr. ö W. bestimmt.

Das vor Beginn der Lizitation im Baaren oder in der nach dem letzten Courswerthe berechneten Staatsobligationen zu erlegende Vadium beträgt 10 Prozent des Schätzungspreises

Beim obigen Termine wird der gedachte Realitätsantheil auch unter dem Schätzungswerthe um was immer für einen Preis veräußert werden

Der Schätzungsakt, die Tabularextrakte und die weiteren Lizitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämtliche Interessenten und alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 20 Jänner 1880 dingliche Rechte auf die schuldnerischen Realitätsantheile sub CN. 163 Stadt Drohobycz erworben sollten, ferner denen diesen Feilbiethungsbescheid oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Bescheide aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des vom Amtswegen bestellten Curators Hr. Adw Dr. Gelehrter und durch Edikte verständigt.

Von dem k. k. Bezirks-Gerichte

Drohobycz, 22 October 1881.

(7923 3—3) Edykt.

L. 15189. C. k. Sąd powiatowy m. del. w Tarnowie czyni wiadomo, że 20 grudnia 1881, 17 stycznia i 14 lutego 1882 o godzinie 10 rano odbędzie licytacyę realności pod l. k. 56 w Żabnie położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, Michała i Zofii Saków własnej, celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 86 zł. 76 ct.

Cena wywołania 150 zł, wadyum 15 zł.

Resztę warunków, akt opisu zastawnego z szacunkiem przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tarnów 21 września 1881.

(7907 3—3) Edykt.

L. 8586. W c. k. sądzie powiatowym w Tyczynie celem zaspokojenia wierzytelności Izaaka Cellerkrauta w kwocie 29 zł. 11 ct. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 216 i domu Nr. 390 w Błażowy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Wawrzeńca i Katarzyny Pasciuków własnej w dniach 16 grudnia 1881, 19 stycznia i 23 lutego 1882 każdym razem o 9 godz. rano.

Cena wywołania 120 zł.

Wadyum 12 zł

Tyczyn dnia 3 lutego 1881

(7862 3—3) Edykt.

L. 23116. C. k. Sąd krajowy w Krakowie celem zaspokojenia pretensyi Józefy Krzyżanowskiej przeciw Ferdynandowi i Fryderyce Winterom w kwocie 4000 zł. a w. z procentem po 10 pr. tudzież rat procentowych 95 zł. 200 zł. 200 zł. dalej sumy 27 zł. 25 ct. a. w. a wreszcie kosztów egzekucyjnych 22 zł. 28 ct. 22 zł. 72 ct. 40 zł. 25 ct. 30 zł. 30 zł. i 28 zł. 45 ct. w. a. dozwala sprzedaży egzekucyjnej realności pod l. 76. dz. (I dawniej Nr. 103 gm I) w Krakowie położonej, powyższej pretensyi wedle ks. gł. gm. I. vol. nov. 8 pag 627 wyk. dodatk. do gmin. I pag. 745 n. 61 i 80 on. na zastaw służącej, a wedle ks. gł. gm. I. vol. nov. 8 pag. 185 n. 7 haer. Ferdynanda i Fryderki Winterów własnej, która odbędzie się w gmachu c. k sądu krajowego u Sw. Piotra w Krakowie w dwóch terminach to jest w dniu 13 lutego i 13 marca 1882 o 9 godzinie przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 30500 zł. a. w, w pierwszym i drugim terminie licyt cyjnym realność powyższa tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną zostanie i to ryczałtowo bez wszelkiej ewikcyi.

Wadyum przed licytacyą złożyć się do rąk komisyi licytacyjnej mające wynosi 3050 zł. w. a.

Należytość od przeniesienia własności i od intabulacyi ma ponosić nabywca z własnych funduszów bez potrącenia z ceny kupna

Gdyby realność powyższa w pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny licytacyjnej sprzedaną nie została, wtedy wyznacza się równocześnie do uchwalenia łagodniejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 13 marca 1882 o 4 godzinie po południu, na który wzywa się wierzycieli hipotecznych pod rygorem, iż niestawający będą uważani jako przystępujący do większości głosów stawających wierzycieli.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania tudzież wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w registraturze sądowej, a wykaz podatków w głównym c. k. urzędzie podatkowo zbiorowym w Krakowie.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wiadomych wierzycieli hipotecznych do własnych rąk, zaś niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych jako to: Maryannę Ludwikę Julianne 3 im. Maj, Jerzego Ludwika Juliusza 3 im. Maja, tudzież tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała niniejsza i dalsze doręczeniemi być nie mogły, lub którzyby po dniu 18 września 1881 do hipoteki realności N 76 dz. I w Krakowie weszli, do rąk kuratora w osobie adw. Dr. Mochnackiego z podstawieniem adw. Dr. Leo ustanowionego i przez edykt.

Kraków 14 października 1881.

(7867 3—3) Obwieszczenie.

L. 3998. C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, że dnia 23 stycznia, 20 lutego i 20 marca 1882 o godzinie 10 w sądzie tutejszym nastąpi licytacya realności tabularnej pod l. k. 32 st. 43 n. w Inwałdzie położonej Adama i Katarzyny Hupertów własnej celem ściągnięcia pretensyi Ignacego Tramera w kwocie 200 zł. a. w. z pn pod warunkami, które razem z aktem oszacowania i innemi aktami do licytacyi się odnoszącemi wolno przejrzeć w tusądowej registraturze, oraz zawiadamia wszystkich wierzycieli niewiadomych i takich którymby niniejsza rezolucya lub późniejsze uchwały z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, że dla nich kuratora p. adwokata dra Leona Lorię ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów dnia 30 sierpnia 1881.

(7761 3—3 Edykt.

L. 40369. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w celi rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego w kwocie 414 zł. i kapitału 8791 zł. 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 5 stycznia 1882 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do masy spadkowej Samuela Margusches należącej realności pod l. 127 $^{2}/_{4}$ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 18000 zł. sprzedaną zostanie, jeżeli wadyum kwota 900 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć, lub odpisać wolno, nareszcie, że dla niewiadomych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzy po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 22 kwietnia 1878 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Szwedzicki kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Sokal mianowany został.

Lwów dnia 22 października 1881.

(7951 3—3) Edykt.

L. 4045. C. k. sąd powiatowy powołuje do spadku zmarłego w Jasionce na dniu 7 listopada 1880 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 6 listopada 1880 Józefa Pokrzywy tegoż z miejsca pobytu i z życia nieznanego syna Marcina Pokrzywę w terminie rocznym od daty niżej wyrażonej z tem dołożeniem iż wrazie niezgłoszenia się takowego w tymże terminie i niewniesienia deklaracyi spadkowej rozprawa spadkowa z resztą spadkobierców i z ustanowionym dlań kuratorem Marcinem Guzkiem przeprowadzoną zostanie,

Głogów dnia 28 września 1881.

(7955 3—3) Edykt.

L. 10211. Sokalski c. k. sąd powiatowy zawiadamia, że dla marnotrawcy Jakima Bojka z Tartakowa ustanowiono kuratorem Teodora Bojka

Sokal dnia 2 września 1881.

(7909 3—3) Edykt.

L. 46519. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadacza zaginionej książeczki Gal. kas. oszczędności N. 14640 na 36 zł. w. a. opiewającej, aby takową w ciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej sądowi przedłożył, po upływie bowiem tego terminu książeczka ta amortyzowaną zostanie.

Lwów dnia 22 października 1881.

(7941 3—3) Edykt.

L. 23694. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wolfa Strutinera, dla tegoż możliwych spadkobierców i prawonabywców z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych. że p. Hersch Hammermann wniósł dnia 30 września 1881 do l. 23694 prośbę o wykreślenie zaprenotowanej sumy 60 zł. m. k. ze stanu biernego 1/3 części realności pod l. k. 8, miasto w skutek czego termin do rozprawy na dzień 28 listopada 1881 o 9 rano w tutejszym sądzie w B. Nr 6 wyznaczono ustanawiając zarazem kuratora dla pozwanych w osobie p. adw. Dr. Fruchtmanna.

W skutek tego mają z życia i miejsca pobytu niewiadomi przy tym terminie udowodnić, że termin do usprawiedliwienia jak Dom civ. t. II p 210 nr. 23 on. prenotacyi prawa zastawu dla sumy 60 zł. m. k. w stanie biernym realności pod l. k. 8 m. w Drohobyczu jest otwarty, lub że pozew wcześnie wniesiony został, inaczej bowiem na żądanie właściciela hipoteki rzeczone prawo zastawu wykreślone zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz dnia 6 października 1881.

(7949 3—3) Licytacya L. 5277.

przymusowa w dniu 6 grudnia 1881 o godzinie 10 przed południem w biurze 2 jako trzecim terminie, połowy realności Nr. tab. 587 i 588 w Brodach Jakóba Riesbe ga własnej, na rzecz masy rozbiorowej Chaji Katzenellenbogen pto. 2000 rubli z pn.

Cena szacunkowa i wywołania 5502 zł. 50 ct.

Wadyum 275 zł.

Sprzedaż nastąpi za jakąbądź cenę.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

Dla niewiadomych z pobytu wierzycieli: Malki Derblich i Chaima Glück, względnie sukcesorów ostatniego, tudzież dla wierzycieli po dniu 4 września 1880 na hypotekę weszłych, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsza nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem ad actum adw. Dr. Edwarda Weissteina.

C. k. sąd powiatowy.

Brody 27 lipca 1881.

(7948 3—3) Edykt.

L 10074. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia że na prośbę Antoniego Grubnera celem zaspokojenia sumy 3200 zł. w. a. z pn., przymusowa publiczna sprzedaż $^{2}/_{5}$ części realności pod l. k. 64/109 $^{4}/_{4}$ w Stanisławowie położonej, według Dom 3 pag 110 n 15 haer. dłużnika Altera Fischa własnych, w dwóch terminach dnia 23go stycznia 1882 i dnia 6go lutego 1882, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie przeprowadzoną zostanie z tem, że przy tych terminach te części realności tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedane zostaną.

Gdyby przy tych terminach ceny szacunkowej, jako ceny wywołania, nikt nie ofiarował, to w tym wypadku wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 6go lutego 1882 o godzinie 4tej po południu, na który wszystkich wierzycieli hipotecznych pod tym rygorem do sądu tutejszego się wzywa, że niejawiący się poczytani będą za przystępujących do wniosku wierzycieli jawiących się.

Cena wywołania wynosi 2133 zł. 64 ct. w. a., wadyum 10 prc od tej sumy.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny i akt oszacowania w tu sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli, którzyby po 29 sierpnia 1881 prawo zastawu na wspomnianych częściach realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna przed pierwszym terminem doręczoną być nie mogła przez kuratora adwokata dra Eminowicza, z substytucyą adwokata dra Fischlera i edyktem niniejszym.

Stanisławów 22 października 1881.

(7864 3—3) Edykt.

L 5077. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Samuela Silbigera w kwocie 100 zł. w. a. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 30 stycznia, 27 lutego i 27 marca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 19 w Sułkowicach położonej ciała tabularnego niestanowiącej, solidarnych dłużników małż. Franciszka i Katarzyny Mrzygłodów własnej.

Cena wywołania wynosi 1938 zł.

Wadyum 193 zł. 80 ct. w. a.

Na wypadek sprzedaży powyższej realności wyznacza się równocześnie termin do wykazania należytości i płynności wierzytelności na dzień 24 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano.

Protokoły zajęcia i oszacowania tudzież resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanawiony został p. adw. Dr. Leon Loria w Wadowicach.

C. k sąd powiatowy

Andrychów dnia 19 września 1881.

(7304) Erkenntnisse.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat über die Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Brüx mit dem Erkenntnisse vom 20 September 1881, Z. 27604, die Weiterverbreitung der zweiten Auflage der Nr. 69 der Zeitschrift „Deutsches Volksblatt“ vom 3 September 1881 wegen des Artikels „Deutsche Feldpredikten Nr. 9“ nach §. 65 a St. G. verboten

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat über die Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Brüx mit dem Erkenntnisse vom 20 September 1881, Z. 27603 die Weiterverbreitung der Nr. 71 der „Brüxer Zeitung“ wegen des Artikels „Politische Correspondenz. Wien, 5 September nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3 October 1881, Z. 8906 St. die Weiterverbreitung der Zeitschrift "Pilznenske Listy" Nr. 78 vom 29 September 1881 wegen des Artikels „Snemovni sezona“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 October 1881, die Weiterverbreitung der Nr 233 der „Reichenberger Zeitung“ vom 2 October 1881 wegen des Artikels „Abgeordneter Edler von Plener in Eger. Originalbericht der „Reichenberger Zeitung“, Eger, 29 September“ nach §. 65 a St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 27 September 1881, Z. 6414 Stf, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Podripan“ Nr. 18 vom 23 September 1881 wegen des Correspondenzartikels „Z Prahy, 12 zari 1881“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 4 October 1881, Z. 9955, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Neue Zeit“ vom 25 September 1881 wegen des Artikels „Das moderne Eigenthumsrecht“ nach den §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 September 1881, Z. 6867, die Weiterverbreitung der Nr. 1540 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 7 September 1881 wegen der Artikel „Armi ufficiosi“ und „Gazzettino dell' Istria Pola. 2 Settemb“, dann der Nr. 1541 derselben Zeitschrift vom 8 September 1881 wegen des Artikels „Il Governo e la stampa ufficiosa“ nach §. 300 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 October 1881, Z 7431, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Cittadino“ Nr. 229 vom 27 September 1881 wegen des Artikels „Botta e risposta“ nach §. 300 St. G. verboten

(7967) Erkenntnisse.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 5 der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Fortschritt“ ddo 6 November 1881, unter der Aufschrift "Die grünen Jungen des Hon" enthaltenen Aufsatzes in der Stelle von „Aber trotz alledem“ bis „ — bestellt ist“ das Verbrechen nach § 65 a St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8 November 1881.

Weittenhiller m. p

Dr. Burckhard m. p.

(8007 3—3) Obwieszczenie.

L. 25825. C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dniu 24 listopada 1881 odbędzie rozprawę konkurencyjną za pomocą pisemnych ofert, celem obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu i stempli w Podwołoczysкach, czyli raczej w Zadniszówce.

Pisemne oferty, w wadyum 150 zł. zaopatrzone można wnieść aż do powyższego dnia do naczelnika powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Wykaz obrotu materyałów tytoniowych i stemplowych, tudzież dochodu z tej hurtowni, niemniej też bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w tejże Dyrekcyi.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnopol dnia 9 listopada 1881.

(7978 3—3) L. 4764.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zapokojenia pretensyi Ludwika Goldberga 7 zł. 60 ct., w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedane będą 4 kawałki gruntu dłużnika Jędrzeja Hulboja własne w Rajczy położone w trzech terminach 28go listopada, 28go grudnia 1881 i 30go stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 88 zł., wadyum 8 zł.

Milówka dnia 29 września 1881.

(7993 3—3) Edykt

L. 2714. W tut. sądzie odbędzie się w dniu 24 listopada 1881 o godzinie 10tej rano za jakąbądź cenę egzekucyjna licytacya realności l. 8 w Weissenbergu jak Dom. III pag. 19 i 20 n. 2 i 3 haer. Jana i Magdaleny Missler własnej na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipot. pto 41 zł. 40 ct., 41 zł. 40 ct. i 793 zł. 7 ct. w. a. z pn.

Cena wywoławcza 2250 zł., wadyum 112 zł. 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny wolno w registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek dnia 10 czerwca 1881.

(7995 3—3) Obwieszczenie.

L. 5411. C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn., na rzecz wierzycieli Jana i Anny Fiedorów odbędzie się przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod Nk. 318 w Kamesznicy położonej, Jana Fiedora własnej w trzech terminach t. j. dnia 16go grudnia 1881, dnia 17go stycznia i dnia 21go lutego 1882.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywoławczej 980 zł wynoszącej.

Reszta warunków w registraturze sądowej.

Milówka dnia 15 października 1881.

(7986 3 3) Edykt.

L. 5571. Dla Józefa Szatkowskiego, z życia i miejsca pobytu nieznanego, przeciw któremu Teodor Szopiński wniósł w sądzie tutejszym pozew o zapłacenie 160 zł. z pn., na który rozprawę sumaryczną na 22 listopada 1881 o godzinie 8 9tej rano wyznaczono, ustanawia się kuratorem pana dra Jana Gawła adwokata w Sanoku i wzywa się Józefa Szatkowskiego, by temuż kuratorowi udzielił informacyę, lub innego zastępcę dla siebie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Sanok dnia 30 sierpnia 1881.

(7991) Edykt.

L. 3993. Daniel Snieżek włościanin z Łaskowiec został uznany sądownie marnotrawcą dla którego Jan Snieżek włościanin z Łaskowiec kuratorem ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy

Budzanów 5 października 1881.

(8051 1—3) **Edykt.**

L. 7476. C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reizlę Unger, iż przeciw niej i Józefowi Ungerowi wniosła Mindla Spira pozew pto 44 zł. a. w. z pn., który do rozprawy drobiazgowej w dniu 18 listopada 1881 o godzinie 9 rano odbyć się mającej zadekretowano i w tej sprawie dla niej Sebastyana Kałamarza z Łańcuta kuratorem ustanowiono.

Wzywa się tedy Reizlę Unger, aby przed powyższym terminem świadków dowodowych swemu kuratorowi dostarczyła lub sobie innego zastępcę obrała, w przeciwnym razie skutki złe ztąd wynikłe sama sobie przypisać będzie musiała.

Łańcut dnia 22 września 1881.

(8036 1—3) **Edykt.**

L. 13923. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. akc. Banku hipotecznego przeciw Chai Freudzie Rappaport o 2202 zł. 99 ct. a. w. z pn., odbędzie się na dniu 15 grudnia 1881 o godzinie 10 przed południem (biuro nr. 15) relicytacya realności pod l. 52/228 w Tarnopolu położonej i wedle dom. civ. I. pag. 411 nr. 19 haer, na imię Chai Freude Rappaport zaintabulowanej.

Cena wywołania wynosi 5150 zł. a. w., wadyum 257 zł. 50 ct. i powyższa realność także poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Tarnopol dnia 24 października 1881.

(8050 1—3) **Obwieszczenie**

L. 12142. C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w celu zaspokojenia pretensyi 1731 zł. 74 ct. a. w., odbędzie się w dniach 15 grudnia 1881, 19 stycznia i 23 lutego 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Wowni położonej pod l. k. 28 sub. rep. 32, wedle Fasc. I. ark. hip. 13 n. 1 haer należącej do Arona Hobel.

Jako cenę wywołania stanowi się kwotę 2500 zł. a. w. Każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 procent od ceny wywołania t. j. kwotę 250 zł. a. w. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków, można się poinformować w tu ejszosądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 19 września 1881.

(8049 1—3) **Edykt.**

L. 5693. Celem zaspokojenia wierzytelności Dyrekcyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 73 zł. 9 ct. z pn., rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 199 rep. 234 w Cieplicach w Starostwie Jarosławskim w powiecie sądowym Sieniawskim położonej dłużnika Wawra Wałaszko własnej, na dniu 1 grudnia 1881, 12 stycznia i 16 lutego 1882 zawsze o godzinie 9 rano w tutejszo sądowym budynku w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 350 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 35 zł. Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sieniawa dnia 19 października 1881.

(8035 1—3) L. 23006.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady sługi przy katedrze geodezyi w lwowskiej c. k. szkole politechnicznej, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 15 stycznia 1882.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca 300 zł. w. a., wraz z dodatkiem aktywalnym w rocznej kwocie 75 zł. w. a.

Sługa zajmujący powyższą posadę otrzyma nadto liberyę, a według możności wolne pomieszkanie.

Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, wiek swój i stan, tudzież fizyczne uzdolnienie potrzebne do pełnienia obowiązków, wreszcie dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się.

Prócz tego powinien kandydat udowodnić, że się umie obchodzić z instrumentami miernic emi, zegarami i t. p.

Podanie o posadę należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce Rektoratu lwowskiej c. k. szkoły politechnicznej, a to jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem przełożonej jego władzy.

Nadanie tej posady będzie na razie prowizorycznem na pół roku, poczem nastąpić może stałe zamianowanie.

W myśl ustawy z dnia 19go kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) jest powyższa posada zastrzeżoną dla wysłużonych podoficerów c. k. armii, posiadających przepisany certyfikat i żądaną kwalifikacyę, a dopiero w braku takich kandydatów mogliby być uwzględnieni inni kompetenci.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 11 listopada 1881.

Ogłoszenie konkursu.

L. 23006. Celem obsadzenia w lwowskiej c. k. szkole politechnicznej posady laboranta oraz mechanika przy katedrze fizyki, który będzie miał także obowiązek nadzorowania gazociągów, wodociągów i wszelkich mechanicznych przyrządów w budynkach zakładu i wykonywania pomniejszych napraw około tych urządzeń, rozpisuje się konkurs z terminem do 15 stycznia 1882.

Z posadą tą połączoną jest roczna płaca w kwocie 400 zł. w. a., wraz z dodatkiem aktywalnym rocznych 100 zł. w. a, tudzież wolne pomieszkanie i liberya.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, wykazać dokumentami wiek swój i stan, tudzież fizyczne uzdolnienie potrzebne do pełnienia obowiązków, wreszcie dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się.

Prócz tego winien kandydat udowodnić:

1. że jest mechanikiem uzdolnionym do wykonywania delikatniejszych robót mechanicznych,

2. że zna się na instrumentach fizykalnych, geodezyjnych i astronomicznych.

Podania o tę posadę należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce Rektoratu lwowskiej c. k. szkoły politechnicznej, a to jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem jego przełożonej władzy.

Nadanie tej posady będzie na razie prowizorycznem na pół roku, poczem dopiero nastąpić może stałe zamianowanie.

W myśl ustawy z dnia 19go kwietnia 1872 (Dz. u. u Nr. 60) jest powyższa posada zastrzeżoną dla wysłużonych podoficerów c. k. armii, posiadających przepisane certyfikaty i żądaną kwalifikacyę, a dopiero w braku takich kandydatów mogliby być uwzględnieni inni kompetenci.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 11 listopada 1881.

(8039 1—3) **Edykt.**

L. 6113. C. k. Sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje niniejszem do wiadomości, że dnia 26 stycznia 1879 umarł w Chobnie gubernii kijowskiej w Rossyi Tomasz Ochmański pochodzący z Krzeszowic bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy możliwi jego zstępni spadkobiercy, mianowicie dzieci jego, tutejszemu sądowi nie są wiadomi, przeto wzywa też dzieci śp. Tomasza Ochmańskiego, aby w przeciągu jednego roku do spadku tego w tymże sądzie się zgłosiły, gdyż w przeciwnym razie spadek zgłaszającemu się rodzeństwu spadkodawcy przyznanym zostanie.

Na wypadek niezgłoszenia się tychże dzieci wzywa się niewiadome co do miejsca pobytu rodzeństwo spadkodawcy tj. Antoninę Glińską i Karola Ochmańskiego, by się do spadku śp. Tomasza Ochmańskiego w przeciągu roku jednego zgłosili, a to pod rygorem w § 131 ces. pat. dtto. 9 sierpnia 1854 oznaczonym.

Kuratorem masy spadkowej po śp. Tomaszu Ochmańskim ustanowiono Franciszka Piętakiewicz z Krzeszowic a kuratorem powołanego rodzeństwa spadkodawcy pana Wojciecha Gieleckiego również z Krzeszowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice 5 listopada 1881.

(8058 1—3) **Konkurs.**

L. 603. Niniejszem rozpisuje się konkurs do dnia 15 grudnia 1881, celem obsadzenia posady lekarza salinarnego za kontraktem służbowym dla drohobyckiego i stebnickiego c. k. zarządu salinarnego, z siedzibą w Drohobyczu albo w Stebniku.

Posada do której przywiązane jest wynagrodzenie roczne płatne każdego miesiąca z dołu mianowicie: w drohobyckim c. k. zarządzie salinarnym 210 złr., w stebnickim zaś 367 złr. 50 ct., będzie nadaną przez prześwietną c. k. krajową Dyrekcyę skarbu.

Podania o powyższą posadę zaopatrzone w dyplomy wszech nauk lekarskich jako, też chirurgii, niemniej w metrykę urodzenia i dokumenta dotychczasowego zajęcia, należy wnieść do podpisanego c. k. zarządu salinarnego przed upływem terminu konkursowego C. k. Zarząd salinarny.

W Drohobyczu dnia 15 listopada 1881.

(7980 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5026. W dniach 20 grudnia 1881, 24 stycznia 1882 i 28 lutego 1882, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nk. 18 w Smolnicy położonej, masy spadkowej nieobjętej śp. Iwana Dyki własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Abrahama Fischlera na zaspokojenie sumy 28 zł. w. a. z pn., każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 115 zł., wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 1 października 1881.

(8032 1—3) **Edykt.**

L. 17464. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Eliasza Steckiego i Antoniego Strypiły o utworzenie nowego ciała tabularnego pod l. 612 4/4 dla majętności we Lwowie w IV dzielnicy położonej lit. k. 4/4 a obecnie N. k. 612 4/4 oznaczonej, na planie sytuacyjnym lit. a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m, n, określonej, od strony zachodniej od punktu a. do d. w długości 51 sążni z realnością Katarzyny Krajduba Nr. 569 4/4, od południa od punktu d. do g w długości 43 1/2 sążni z lasem do Krzywczyc należącym, na wschód, a to, od punktu g. do h. w długości 24 sążni od punktu h. do i. na południe w długości 22 sążni, od punktu i. do k. na wschód w długości 14 sążni, od punktu k. do l., na południe w długości 13 sążni, od punktu l. do m, w długości 16 sążni, na wschód z realnością Maurycego Karpińskiego l. 9 4/4, od północy od punktu m. do n. et. a. w długości 41 sążni z realnością niegdyś Jakóba Ehrenfelda później hr. Komorowskiej, obecnie zaś rzekomo Stanisława Żurowskiego pod l. 259 4/4 graniczącej i zawierającej w tychże granicach 2 morgi 73 kw. sążni gruntu składającego się z parceli budow. 154 objętości 123 sążni, na której dom i dwie szopy są wystawione dalej z parceli 1614 objętości 874 sążni, niegdyś pastwisko obecnie rolę stanowiącej, z parceli 1615 objętości 225 kwadr sążni, na której jest sad, z parceli 1616 objętości 168 kwadr. sążni na pastwisko użytej, i z parceli 1617 objętości 1 morg 283 kw. sąż. pole orne stanowiącej, w powiecie sądowym miasta Lwowa położonej i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, projekt przedłożony został, wedle którego to pojedyn Ilka (Eliasza) Steckiego i Antoniego Strypiłę za właściciela tego nowego ciała tabularnego pod l. 612 4/4 się intabuluje. Projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego może w tymże c. k. sądzie krajowym w sprawach cywilnych we Lwowie być przejrzanym, a od dnia 1 listopada 1881 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od tego dnia począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a. na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma,

b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie swoje oznajmienie do dnia 1 lutego 1882 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą. Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 20 września 1881.

(8052 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3868. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Izraela Lesera w kwocie 150 zł. z pn. odbędzie się licytacya realności pod l. k. 100 now./275 star. w Komanie na Lipiu położonej Mikołaja i Justyny małżonków Piorunów własnej ciała tabularnego niestanowiącej, na dwóch terminach dnia 15 grudnia 1881 i 16 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana w biurze tegoż sądu. Termin do ułatwiających warunków dnia 17 lutego 1882 tamże.

Cena wywołania 380 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania w gotówce.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono kuratorem p. Michała Orłowicza z substytucyą p. Antoniego Górskiego.

Komarno dnia 10 sierpnia 1881.

8056 1—3) **Edykt.**

L. 40213. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż Sądu dnia 7 września 1881 do l. 40213 wniosła c. k. Prokuratorya skarbu imieniem wysokiego skarbu przeciw Korneli z Augustynowiczów Porceri w celu zaspokojenia sumy 1700 zł. i 1700 zł. a.w. z. pn. prośbę o dozwolenie licytacyi dóbr Stronna, wskutek której sąd obwodowy w Samborze o przeprowadzenie tej licytacyi wezwano.

Gdy miejsce pobytu Korneli z Augustynowiczów Porceri nie jest wiadome został dla niej adwokat Dr. Rogalski kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat Dr. Skałkowski mianowany. Doręczając temuż kuratorowi uchwałę na powyższe podanie zapadłą, wzywa się Kornelę z Augustynowiczów Porceri, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyła, lub też innego zastępcę sobie obrała i tegoż sądowi wymieniła, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące ustępstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów dnia 17 września 1881.

(7972 1—3) **Edykt.**

L. 27915. C. k. Sąd deleg. miejski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Werle, że Mojżesz Rittermann wniósł przeciw niemu pozew o zapłatę 370 zł. a w. z. pn, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 16 grudnia 1881 wyznaczono, pozew zaś ten ustanowionemu dla Franciszka Werle kuratorowi adwokatowi Dr. Leo z substycyą Dr. Stycznia doręczono.

Wzywa się zatem nieobecnego Franciszka Werle, aby ustanowionemu dla niego kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielił lub innego obrońcę sobie obrał i o tem sąd uwiadomił, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków dnia 26 października 1881.

(7916) L. 14995.

Obwieszczenie w konkursie.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu w sprawie rozbiorowej Salamona Vogelbauma zatwierdza dokonany przez wierzycieli jawiących się wybór p. Aleksandra Atlas na zarządcę masy uwalniając tymczasowego zarządcę masy adw. dra Frühlinga od funkcyi zarządcy.

Tarnopol dnia 31 października 1881.

(8053) **Obwieszczenie.**

L. 1263 i 1264. Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego Żółkiewskiego urzędująca zawiadamia, że od dnia 11 grudnia 1881 aż do dnia 18 grudnia 1881 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze hipotecznem przy Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania wraz z sprostowanymi spisami, kopiami map katastralnych i protokołami parcelowymi, tudzież protokoły dochodzeń dotyczących posiadłości w obrębie gminy katastralnej Doorosin i Piły leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 19 grudnia 1881 o godzinie 10 przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszów posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stósowne uzna.

Lwów dnia 12 listopada 1881.

(8041) **Ogłoszenie.**

L. 7455. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Sanoku ogłasza, że arkusze posiadania gminy Łodzina do 18 listopada 1881 w registrurze sądowej złożone są.

Do zarzutów wyznacza się termin na dzień 19 listopada 1881.

Sanok dnia 13 listopada 1881.

(8040) **Ogłoszenie.**

L. 10163. Komisya hipoteczna przy c. k. Sądzie powiatowym w Limanowej urzędująca ogłasza, że badania miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Jurków w dniu 22 listopada 1881 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw uzna za stósowne.

Limanowa dnia 13 listopada 1881.

Doniesienia prywatne.

(8057) Zl. 12270 IV|9267 V.

Obwieszczenie.

Dnia 24 listopada 1881, począwszy od godziny 9tej zrana, odbędzie się w lokalnościach magazynu, na tutejszym dworcu publiczna licytacya rzeczy w pierwszem półroczu 1881, w obrębie kolejowym znalezionych, o które dotychczas właściciele się niezgłosili Na tę licytacyę zaprasza się wszystkich p. t. mających chęć kupna.

Dyrekcya ruchu c. k. uprz. galic. koleji Karola Ludwika.

Kundmachung.

Am 24 November 1881 um 9 Uhr Vormittags wird in den Magazinsräumlichkeiten unseres hiesigen Bahnhofes die Veräußerung der im I Semester des Jahres 1881 im Bahnwagen vorgefundenen Gegenständen, zu denen sich die Eigenthümer bis jetzt nicht gemeldet haben, vorgenommen und werden die P. T. kauflustigen hiezu höflichst eingeladen.

Betriebs-Direktion der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig Bahn.

Kundmachung.

Aus der **„Erzherzogin Stefanie-Stiftung“** für vermögenslose Töchter adeliger Geschlechter sind vom 1ten Jänner 1882 an, 12 Plätze je à 500 Gulden zu verleihen, wovon 4 auf Böhmen, 2 auf Galizien, 2 auf Niederösterreich, 2 auf Mähren und Schlesien, 2 auf Oberösterreich, Steiermark, Kärnten, Krain und Tirol entfallen.

Die Bedingungen für die Bewerbung um einen Stiftsplatz sind:

a) die eheliche Geburt,
b) das katholische Glaubensbekenntniss,
c) sittlich religiöser Lebenswandel,
d) das vollendete 18 Lebensjahr,
e) dass die Bewerberin kein anderes zu standesmässiger Existenz ausreichendes Vermögen oder Einkommen besitzt,
f) dass die Bewerberin einer Familie angehört, die in den Herren- oder Ritterstand eines der genannten Kronländer aufgenommen ist,
g) ausnahmsweise kann die Verleihung auch dann stattfinden, wenn der Vater der Bewerberin Ritter des Maria-Theresien-Ordens ist.

Die Stiftsplätze werden auf Lebensdauer verliehen.

Das Recht auf den Bezug erlischt im Falle der Verehelichung, durch Eintritt in ein Kloster oder bei derartig veränderten Vermögensverhältnissen, in Folge deren Vermögenslosigkeit nicht mehr nachgewiesen werden kann.

Diesbezügliche Gesuche sind längstens bis 31ten December 1881 einzusenden: An die (8065 1—3)

Fürst Colloredo-Mannsfeld'sche Central-Kanzlei Wien, I. Zedlitzgasse 8.

Das Curatorium.

Ogłoszenie.

Zgłaszania się celem przystąpienia do pierwszego **Towarzystwa eksploatacyi nafty i wosku ziemnego w Kołomyi** z udziałami po 600 złr. w. a., przyjmuje Dyrekcya tegoż Towarzystwa do końca list pada 1881. Informacyi co do bliższych warunków przyjęcia zasięgnąć można u Dyrekcyi w Kołomyi.

Kołomyja 15 listopada 1881.

Ernest Wagner
(8054) naczelny dyrektor.

Oficyalista prywatny

samoistny zarządca z kilkoletnią praktyką, obznajomiony gruntownie z zasadami teoryi tak pod względem rolnictwa jak finanseryi i administracyi. Obznajomiony szczegółowo z gorzelnictwem i weterynaryą, znający się na głównych zarysach lasowości i budownictwa — poszukuje na tantyemę lub stale ograniczoną pensyę odpowiedniej posady.

ADRES: **Antoni N. T.** poste restante **Lisko.** (8043 1—?)

Z drukarni Wł. Łozinskiego ul Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „S.